

Službeni list

Europske unije

C 92

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

29. ožujka 2014.

Obavijest br.

Sadržaj

Stranica

II. Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Europska komisija

2014/C 92/01	Komunikacija Komisije o interpretativnim smjernicama u pogledu Uredbe (EZ) br. 1370/2007 o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza	1
2014/C 92/02	Poziv na podnošenje primjedbi na nacrt Uredbe Komisije o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na <i>de minimis</i> potpore u sektoru ribarstva i akvakulture	22
2014/C 92/03	Nacrt Uredba Komisije (EU) br. .../... od 28. ožujka 2014. o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na <i>de minimis</i> potpore u sektoru ribarstva i akvakulture	22

HR

Cijena:
3 EUR

(Nastavlja se na sljedećoj stranici)

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Europska komisija

2014/C 92/04	Tečajna lista eura	31
--------------	--------------------------	----

Ispravci

2014/C 92/05	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	32
2014/C 92/06	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	33
2014/C 92/07	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	34
2014/C 92/08	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	35
2014/C 92/09	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	36
2014/C 92/10	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	37
2014/C 92/11	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	38
2014/C 92/12	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	39
2014/C 92/13	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	40
2014/C 92/14	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	41

II.

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

EUROPSKA KOMISIJA

KOMUNIKACIJA KOMISIJE

o interpretativnim smjernicama u pogledu Uredbe (EZ) br. 1370/2007 o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza

(2014/C 92/01)

1. UVOD

Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i 1107/70 ⁽¹⁾ donesena je 23. listopada 2007. Svrha je ove Uredbe, koja je stupila na snagu 3. prosinca 2009., stvaranje unutarnjeg tržišta usluga javnog prijevoza putnika. To se postiže dopunjavanjem općih pravila o javnoj nabavi. Uredbom se utvrđuju i uvjeti na temelju kojih su isplate naknade određene u ugovorima i koncesijama za usluge javnog prijevoza putnika usklađene s unutarnjim tržištem i izuzete od obveze prethodne prijave državnih potpora Komisiji.

Uredba (EZ) br. 1370/2007 ima veliku važnost pri organizaciji i financiranju usluga javnog prijevoza autobusom, tramvajem, podzemnom željeznicom i željeznicom u državama članicama. Cjelovita i ispravna primjena njezinih odredbi važna je u gospodarskom i političkom smislu. Razlog leži u činjenici da se i dodana vrijednost i zapošljavanje u sektoru javnog prijevoza podudaraju s oko 1 % bruto društvenog proizvoda i ukupne zaposlenosti u Uniji. Kvalitetan sektor javnog prijevoza temelj je učinkovite socijalne, gospodarske i politike zaštite okoliša.

Vanjskom ex-post ocjenom provedbe Uredbe (EZ) br. 1370/2007 ⁽²⁾, koju je izvršio vanjski konzultant kao i predstavnici europskih udruga te ocjenom država članica koje su sudjelovale u europskoj konferenciji dionika 14. studenoga 2011. ⁽³⁾ o provedbi te Uredbe u organizaciji Komisije, zahtijeva se od Komisije davanje smjernica o određenim odredbama te Uredbe. Suprotna tumačenja odredbi u pogledu definicija obveza obavljanja javnih usluga, opsega ugovora o javnim uslugama, sklapanja takvih ugovora i naknada za obveze obavljanja javnih usluga mogu spriječiti stvaranje unutarnjeg tržišta javnog prijevoza i dovesti do neželjenih poremećaja na tržištu.

Prije donošenja ove komunikacije Komisija se savjetovala s državama članicama i dionicima koji predstavljaju dionike za ovo pitanje, kao što su europske udruge u sektoru javnog prijevoza, uključujući osoblje u javnom prijevozu i putničke organizacije.

⁽¹⁾ SL L 315, 3.12.2007., str. 1.

⁽²⁾ DLA Piper, Study on the implementation of Regulation (EC) No 1370/2007 on public passenger transport services by rail and by road od 31. listopada 2010. objavljena na stranici http://ec.europa.eu/transport/modes/rail/studies/rail_en.htm

⁽³⁾ Dokumenti o konferenciji objavljeni su na stranici http://ec.europa.eu/transport/modes/rail/events/2011-11-14-workshop_en.htm

U okviru ove Komunikacije Komisija razjašnjava svoje shvaćanje niza odredbi Uredbe vodeći se načelom najbolje prakse, a kako bi pomogla državama članicama u ostvarivanju svih pogodnosti unutarnjeg tržišta. U komunikaciji se ne govori o svim odredbama na iscrpan način niti se utvrđuju novi zakonski propisi. U svakom slučaju, potrebno je napomenuti da je za tumačenje zakonodavstva Unije u konačnici zadužen Sud Europske unije.

Komisija je 30. siječnja 2013. donijela prijedlog za izmjenu Uredbe (EZ) br. 1370/2007 u očekivanju otvaranja tržišta usluga javnog željezničkog prijevoza putnika u domaćem prometu ⁽¹⁾. Neke odredbe Uredbe za koje je Komisija predložila preinake, kao što su odredbe o sklapanju ugovora o željezničkim javnim uslugama, tumače se u ovoj Komunikaciji. Smjernice iz ovog dokumenta, koje se odnose na tih nekoliko točaka, smatraju se važećima do stupanja na snagu svih izmjena Uredbe (EZ) br. 1370/2007.

2. KOMISIJINO SHVAĆANJE UREDBE (EZ) br. 1370/2007

2.1. Područje primjene Uredbe (EZ) br. 1370/2007

U ovom se poglavlju o području primjene Uredbe (EZ) br. 1370/2007 navode interpretativne smjernice o odnosu između ove Uredbe i sljedećih direktiva: Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu javne nabave i stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ ⁽²⁾ („Direktiva 2014/24/EU”); Direktiva 2014/25/EU o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ ⁽³⁾ („Direktiva 2014/25/EU”) i Direktiva 2014/23/EU o dodjeli koncesijskih ugovora ⁽⁴⁾ („Direktiva 2014/23/EU”). U ovom se poglavlju razjašnjavaju načini primjene Uredbe na unutarnje plovne putove i nacionalna mora te razjašnjava njezina primjena na ugovore o prijevozu tereta do 2. prosinca 2012.

2.1.1. Članak 1. stavak 3. i članak 5. stavak 1. Odnos između Uredbe (EZ) br. 1370/2007 i direktiva o javnoj nabavi i koncesijama

Uredbom (EZ) br. 1370/2007 uređuje se sklapanje ugovora o javnim uslugama kako je određeno njezinim člankom 2. točkom (i) u području javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika. Međutim, ugovori o javnim uslugama mogu biti obuhvaćeni direktivama o javnoj nabavi (Direktiva 2014/24/EU i Direktiva 2014/25/EU). Budući da su direktive navedene u Uredbi (EZ) br. 1370/2007 (Direktiva 2004/17/EZ i Direktiva 2004/18/EZ) stavljene izvan snage i zamijenjene prethodno navedenim direktivama, upućivanja u Uredbi (EZ) br. 1370/2007 treba razumjeti u kontekstu odnošenja na nove direktive.

Člankom 1. stavkom 3. predviđa se da se Uredba (EZ) br. 1370/2007 ne primjenjuje na koncesije za javne radove u smislu članka 1. stavka 3. točke (a) Direktive 2004/17/EZ ili članka 1. stavka 3. Direktive 2004/18/EZ. Nakon stupanja na snagu Direktive 2014/23/EU o dodjeli koncesijskih ugovora, izraz „Koncesija za radove” određen je u članku 5. stavku 1. točki (a) te Direktive. Stoga su koncesije za radove za usluge javnog prijevoza putnika željeznicom ili drugim vrstama prijevoza tračnicama te cestom obuhvaćene isključivo Direktivom 2014/23/EU.

Radi shvaćanja odnosa između Uredbe (EZ) br. 1370/2007 i direktiva o javnoj nabavi te Direktive 2014/23/EU potrebno je razlikovati ugovore o uslugama i koncesije za usluge.

Člankom 2. točkama (1), (2) i (5) Direktive 2014/25/EU utvrđuje se da su „ugovori o uslugama” naplatni ugovori sklopljeni u pisanom obliku između jednog ili više naručitelja i jednog ili više gospodarskih subjekata, a čiji je predmet pružanje usluga. Kada su ovim ugovorima obuhvaćeni naručitelji u smislu članka 2. stavka 1. točke (1) Direktive 2014/24/EU, oni se smatraju „ugovorima o javnim uslugama” u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkama (6) i (9) Direktive 2014/24/EU.

⁽¹⁾ Prijedlog uredbe europskog parlamenta i vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1370/2007 o otvaranju tržišta usluga javnog željezničkog prijevoza putnika u domaćem prometu, COM/2013/028 završna verzija

⁽²⁾ SL L 94 28.3.2014, str. 65.

⁽³⁾ SL L 94 28.3.2014, str. 243.

⁽⁴⁾ SL L 94 28.3.2014, str. 1.

Člankom 5. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2014/23/EU o dodjeli koncesijskih ugovora „koncesija usluga” određuje se kao „ugovor kojim se ostvaruje novčani interes, a sklapa se u pisanom obliku posredstvom kojeg jedan javni naručitelj ili naručitelj ili više njih povjeravaju pružanje usluga ili upravljanje uslugama koje nisu izvođenje radova iz točke (a) jednom gospodarskom subjektu ili više njih čija se naknada sastoji isključivo od prava na iskorištavanje usluga koje su predmet ugovora ili od tog prava i plaćanja”. U članku 5. stavku 1. navedeno je nadalje da „dodjela koncesije radova ili usluga uključuje prijenos na koncesionara operativnog rizika u iskorištavanju tih radova ili usluga koji obuhvaća rizik potražnje ili rizik ponude ili oboje. Smatra se da koncesionar preuzima operativni rizik kada se, u normalnim uvjetima rada, ne jamči nadoknada ulaganja ili troškova nastalih u izvođenju radova ili pružanju usluga koje su predmet koncesije. Dio rizika prenesen na koncesionara uključuje stvarno izlaganje nepredvidivim promjenama tržišta, tako da bilo kakav potencijalni procijenjeni gubitak koji je pretrpio koncesionar nije tek nominalan i zanemariv”.

Ova je razlika između ugovora o (javnim) uslugama i koncesijama važna zbog toga što se u skladu s člankom 10. stavkom 3. Direktive 2014/23/EU ta Direktiva ne primjenjuje na koncesije za usluge javnog prijevoza putnika u smislu Uredbe (EZ) br. 1370/2007. Dodjela koncesija za te usluge javnog prijevoza putnika obuhvaćena je isključivo Uredbom (EZ) br. 1370/2007.

U članku 5. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 navodi se da je sklapanje ugovora o (javnim) uslugama prijevoza autobusom ili tramvajem obuhvaćeno direktivama 2004/17/EZ ⁽¹⁾ i 2004/18/EZ ⁽²⁾, osim u slučajevima u kojima takvi ugovori imaju oblik koncesija za usluge. Sklapanje ugovora o (javnim) uslugama prijevoza autobusom ili tramvajem stoga je isključivo obuhvaćeno direktivama 2014/24/EU i 2014/25/EU.

Sklapanje ugovora o (javnim) uslugama prijevoza željeznicom i podzemnom željeznicom obuhvaćeno je Uredbom (EZ) br. 1370/2007, a isključuje se iz područja primjene Direktive 2014/24/EU u skladu s njezinom uvodnom izjavom 27. i člankom 10. točkom (i) kao i iz područja primjene Direktive 2014/25/EU u skladu s njezinom uvodnom izjavom 35. i člankom 21. točkom (g),

Tablica

Sažetak zakonske osnove koja se primjenjuje na sklapanje ugovora prema vrsti ugovornog odnosa i po vrsti prijevoza

Vrsta usluga javnog prijevoza putnika	Ugovori o (javnim) uslugama kako je utvrđeno u direktivama 2014/24/EU i 2014/25/EU	Koncesije usluga kako je utvrđeno u Direktivi 2014/23/EU
Autobus i tramvaj	Direktive 2014/24/EU i 2014/25/EU	Uredba (EZ) br. 1370/2007
Željeznica i podzemna željeznica	Uredba (EZ) br. 1370/2007	Uredba (EZ) br. 1370/2007

2.1.2. Članak 1. stavak 2. Primjena Uredbe (EZ) br. 1370/2007 na unutarnje plovne putove i nacionalna mora

U članku 1. stavku 2. navodi se da se Uredba (EZ) br. 1370/2007 primjenjuje na nacionalno i međunarodno obavljanje usluga javnog željezničkog prijevoza putnika, drugim vrstama prijevoza tračnicom, te cestom i da države članice mogu primijeniti ovu Uredbu na javni prijevoz putnika plovnim putovima. Radi osiguranja pravne sigurnosti odluku je države članice o primjeni Uredbe (EZ) br. 1370/2007 na javni prijevoz putnika unutarnjim plovnim putovima potrebno donijeti na transparentan način u obliku obvezujućeg pravnog akta. Posebno korisno može biti primijeniti Uredbu (EZ) br. 1370/2007 na usluge prijevoza putnika unutarnjim plovnim putovima kada se radi o uslugama koje su integrirane u šire gradsku, prigradsku ili regionalnu mrežu putničkog javnog prijevoza.

⁽¹⁾ Stavljena izvan snage i zamijenjena Direktivom 2014/25/EU.

⁽²⁾ Stavljena izvan snage i zamijenjena Direktivom 2014/24/EU.

Zbog nepostojanja odluke o primjeni Uredbe (EZ) br. 1370/2007 na usluge prijevoza putnika unutarnjim plovnim putovima te su usluge izravno obuhvaćene člankom 93. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Određene aspekte prijevoza putnika unutarnjim plovnim putovima obuhvaća i Uredba Vijeća (EEZ) br. 3921/91 od 16. prosinca 1991. o utvrđivanju uvjeta pod kojima nerezidentni prijevoznici mogu prevoziti robu ili putnike unutarnjim vodnim putovima unutar države članice ⁽¹⁾ te Uredba Vijeća (EZ) br. 1356/96 od 8. srpnja 1996. o zajedničkim pravilima koja se primjenjuju na prijevoz robe ili putnika unutarnjim vodnim putovima između država članica radi uspostavljanja slobode pružanja tih prometnih usluga ⁽²⁾.

Člankom 1. stavkom 2. također se propisuje da države članice mogu primijeniti Uredbu (EZ) br. 1370/2007 na prijevoznike usluge u nacionalnim morima isključivo ako se time ne dovodi u pitanje Uredba Vijeća (EEZ) br. 3577/92 od 7. prosinca 1992. o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža) ⁽³⁾. Određene ključne odredbe ne odgovaraju u potpunosti odredbama Uredbe (EZ) br. 1370/2007 (kao što su odredbe o primjeni na prijevoz tereta, trajanju ugovora, isključivim pravima i graničnim vrijednostima za izravna sklapanja ugovora manjeg opsega). Primjena Uredbe (EZ) br. 1370/2007 na nacionalna mora uzrokuje nekoliko problema. U Komunikaciji ⁽⁴⁾, Komisija propisuje smjernice u vezi s Uredbom (EEZ) br. 3577/92 kojima su obuhvaćeni ti problemi.

2.1.3. Članak 10. stavak 1. Primjenjivost Uredbe (EEZ) br. 1191/69 na ugovore o prijevozu tereta do 2. prosinca 2012.

Moguće je da su u prošlosti neke posebne usluge željezničkog prijevoza tereta podlijevale obvezama obavljanja javnih usluga obuhvaćenih Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1191/69 od 26. lipnja 1969. o aktivnostima država članica koje se odnose na obveze svojstvene konceptu javnih usluga u željezničkom, cestovnom i prijevozu unutarnjim plovim putovima ⁽⁵⁾. Međutim, Uredba (EZ) br. 1370/2007, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EEZ) br. 1191/69 ne primjenjuje se na usluge prijevoza tereta. Radi postupnog ukidanja naknade koju nije odobrila Komisija u skladu s člancima 93., 107. i 108. UFEU-a, u članku 10. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 navodi se da se Uredba (EEZ) br. 1191/69 primjenjuje na usluge prijevoza tereta u razdoblju od tri godine od dana stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 1370/2007 (tj. do 2. prosinca 2012.). Usluge prijevoza tereta moguće je opisati kao usluge od općeg gospodarskog interesa isključivo kada predmetna država članica ustanovi da imaju posebna obilježja u odnosu na komercijalne usluge prijevoza tereta ⁽⁶⁾. Ako država članica želi zadržati programe državne potpore za usluge željezničkog prijevoza tereta koji ne udovoljavaju posebnim uvjetima određenim u presudi u predmetu Altmark ⁽⁷⁾, mora programe prijaviti Komisiji radi njihova prethodnog odobrenja. Ocjena programa obavlja se izravno u skladu s člankom 93. UFEU-a. Ako se programi prethodno ne prijave, smatra ih se novom i nezakonitom potporom budući da se više ne izuzimaju iz obveze prijave državne potpore.

2.2. Definicija obveza obavljanja javnih usluga i općih pravila/sadržaja ugovora o javnim uslugama

Ovim se poglavljem propisuju interpretativne smjernice u vezi s prirodom ugovora o javnim uslugama, ključna obilježja općih pravila te kako nadležna tijela određuju prirodu i opseg obveza obavljanja javnih usluga i isključivih prava u kontekstu Uredbe (EZ) br. 1370/2007. Nadalje, ono obuhvaća uvjete pod kojima je moguće odobriti produljenje trajanja ugovora o javnim uslugama te uvjete podugovarivanja, i u slučaju unutarnjih operatora.

⁽¹⁾ SL L 373, 31.12.1991., str. 1.

⁽²⁾ SL L 175, 13.7.1996., str. 7.

⁽³⁾ SL L 364, 12.12.1992., str. 7.

⁽⁴⁾ Komunikacija Komisije o tumačenju Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3577/92 o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža), (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽⁵⁾ SL L 156, 28.6.1969., str. 1.

⁽⁶⁾ Slučaj C-179/90 *Merci Convenzionali Porto di Genova SpA v Siderurgica Gabrielli SpA*, [1991] ECRI-I-5889, stavak 27. Slučaj C-242/95 *GT-Link A/S v De Danske Statsbaner (DSB)*, [1997] ECR I-4449, stavak 53. Slučaj C-266/96 *Corsica Ferries France SA v Gruppo Antichi Ormeggiatori del Porto di Genova Coop, arl and Others* ECR 1998 I-3949, stavak 45.

⁽⁷⁾ Slučaj C-280/00 – *Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidium Magdeburg v Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, i *Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht*, ECR 2003 I-7747.

2.2.1. Članak 2. točka (i). Konstitutivna obilježja ugovora o javnim uslugama

U skladu s člankom 2. točkom (i) ugovor o javnim uslugama sastoji se od „jednog ili više pravno obvezujućih akata kojima se potvrđuje sporazum između nadležnog tijela i operatera javne usluge o povjeravanju upravljanja i obavljanja usluga javnog prijevoza putnika tom operateru, obuhvaćenih obavezama obavljanja javne usluge”. Ugovor se može sastojati i od odluke koju je donijelo nadležno tijelo u obliku pojedinačnog zakonodavnog ili regulatornog akta, ili može sadržavati uvjete pod kojima nadležno tijelo pruža usluge ili povjerava pružanje usluga unutarnjem operateru. Pojam „ugovora o javnim uslugama” kako je određen Uredbom (EZ) br. 1370/2007 obuhvaća i koncesije za javne usluge.

Radi obuhvaćanja različitih zakonskih sustava i tradicija u državama članicama definicija je ugovora o javnim uslugama koju propisuje Uredba (EZ) br. 1370/2007 vrlo široka i obuhvaća različite vrste zakonski obvezujućih akata. Na taj se način osigurava obuhvaćanje svih zakonskih situacija u području primjene te Uredbe, čak i kada odnos između nadležnog tijela i operatera nije formalno i izričito izražen u obliku ugovora u najstrožem značenju pojma. Iz tog razloga definicija obuhvaća i ugovore o javnim uslugama koji se sastoje od odluke u obliku pojedinačnog zakonodavnog ili regulatornog akta. Spoj općeg zakonskog akta kojim se obavljanje usluge dodjeljuje operatoru i upravnog akta koji utvrđuje detaljne zahtjeve u pogledu pružanja usluga i načina izračuna naknade za primjenu može, također, sačinjavati ugovor o javnim uslugama. Definicija obuhvaća i odluke koje je donijelo nadležno tijelo navodeći uvjete pod kojima samo tijelo pruža usluge ili povjerava pružanje usluga unutarnjem operateru.

2.2.2. Članak 2. točka (l). Obilježja i postupak uspostavljanja općih pravila

Opća su pravila određena člankom 2. točkom (l) kao mjera koja se „bez diskriminacije primjenjuje na sve usluge javnog prijevoza putnika iste vrste na danom zemljopisnom području za koje je odgovorno nadležno tijelo”. Stoga su opća pravila mjere koje se odnose na jednu ili više vrsta usluga javnog željezničkog ili cestovnog prijevoza te koje javna tijela mogu jednostrano nametnuti operaterima javnih usluga na nediskriminirajući način ili mogu biti obuhvaćene ugovorima sklopljenima između nadležnog tijela i operatera javnih usluga. Mjera je ograničena na zemljopisno područje u nadležnosti nadležnog tijela, no ne mora nužno obuhvatiti cijelo zemljopisno područje. Opće pravilo može biti i regionalni ili nacionalni zakon koji se primjenjuje na sve postojeće ili potencijalne prijevozne operatere u regiji ili državi članici. Iz tog razloga ne vode se u vezi s njim s pojedinačnim operatorima javnih usluga. Čak i u slučaju kada se jednostranim aktom nametne opće pravilo, nije isključeno da se potraži savjet od operatera javnih usluga prije uspostavljanja općih pravila, na transparentan i nediskriminirajući način.

2.2.3. Članak 3. stavci 2. i 3. Uspostavljanje općih pravila unutar i izvan ugovora o javnim uslugama. Područje primjene općih pravila

U uvodnoj izjavi 17. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 navodi se da „nadležna tijela mogu utvrditi socijalne i kvalitativne kriterije radi održavanja i unapređenja standarda kvalitete za obveze obavljanja javnih usluga, na primjer u vezi s minimalnim radnim uvjetima, pravima putnika, potrebama osoba smanjene pokretljivosti, zaštitom okoliša, sigurnošću putnika i zaposlenika, kao i obvezama iz kolektivnih ugovora i drugim pravima i sporazumima koji se odnose na radna mjesta i socijalnu zaštitu na mjestu pružanja usluge. Da bi se osigurala transparentnost i usporedivi uvjeti tržišnog natjecanja između operatera, i otklonio rizik socijalnog dampinga, nadležna tijela trebaju moći uvesti određene socijalne standarde i standarde kvalitete usluga”.

Države članice i/ili nadležna tijela mogu organizirati javni prijevoz uspostavljajući opća pravila kao što su zakoni, uredbe ili regulatorne mjere. Međutim, u slučaju kada opća pravila uključuju naknadu ili isključivo pravo, postoji dodatna obveza sklapanja ugovora o javnim uslugama u skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007. Ova obveza ne postoji kada se općim pravilima uspostave maksimalne tarife za sve putnike ili za neke kategorije putnika u skladu s člankom 3. stavkom 2. te Uredbe. U tom slučaju ne postoji obveza sklapanja ugovora o javnim uslugama, a mehanizme naknade moguće je odrediti na nediskriminirajućoj, opće primjenjivoj osnovi.

Nadležno tijelo može donijeti odluku o upotrebi općih pravila radi uspostavljanja socijalnih standarda ili standarda kvalitete u skladu s nacionalnim pravom. Ako je općim pravilima propisana naknada ili ako nadležno tijelo smatra da će radi provedbe općih pravila biti potrebna naknada, u skladu s člancima 4. i 6. te Prilogom Uredbe (EZ) br. 1370/2007, potrebno je sklopiti ugovor ili ugovore o javnim uslugama kojima se određuju obveze i parametri naknade njihovog neto financijskog učinka.

2.2.4. Članak 3. stavak 3. Obavijest u skladu s pravilima Unije o državnoj potpori o općim pravilima u pogledu maksimalnih tarifa za prijevoz učenika, studenata, vježbenika i osoba smanjene pokretljivosti izvan područja primjene Uredbe (EZ) br. 1370/2007

Člankom 3. stavkom 3. iz područja primjene Uredbe (EZ) br. 1370/2007 državama članicama dopušta se izuzeće općih pravila o financijskoj naknadi za obveze obavljanja javnih usluga kojima se određuju maksimalne tarife za učenike, studente, vježbenike i osobe smanjene pokretljivosti. Ako država članica donese takvu odluku, nacionalna tijela moraju umjesto toga ocijeniti odredbe o naknadi u skladu s pravilima Ugovora, a posebno one odredbe koje se odnose na državnu potporu. Ako opća pravila predstavljaju državnu potporu, država članica mora obavijestiti Komisiju o tim pravilima u skladu s člankom 108. UFEU-a.

2.2.5. Članak 2. točka (e) i članak 4. stavak 1. Definicija nadležnih tijela prirode i opsega obveza obavljanja javnih usluga i područja primjene ugovora o javnim uslugama

Člankom 14. UFEU-a i Protokolom br. 26. o uslugama od općeg interesa koji je priložen UFEU-u utvrđena su opća načela o načinu na koji države članice određuju i pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa. U članku 14. UFEU-a navodi se da „Unija i države članice, svaka u okviru svojih ovlasti i u okviru područja primjene Ugovora, vode računa o tome da se takve usluge (od općeg gospodarskog interesa (UOGI)) odvijaju na temelju načela i uvjeta, osobito gospodarskih i financijskih koji im omogućuju ispunjenje njihovih zadataka”. U skladu s Protokolom br. 26. nacionalne, regionalne i lokalne vlasti imaju važnu ulogu i veliku ovlast za pružanje, ugovaranje i organiziranje usluga od općeg gospodarskog interesa prilagođenih, što je više moguće, potrebama korisnika. Zajednička je vrijednost Unije da se uslugama od općeg gospodarskog interesa nastoji postići visoka razina kvalitete, sigurnost, dostupnost, jednaki tretman te promiče opći pristup i prava korisnika. Uredbom (EZ) br. 1370/2007 uređene su mogućnosti država članica da pružaju, ugovaraju i organiziraju usluge od općeg gospodarskog interesa u području javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika. U članku 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 navodi se da je njezina svrha „određivanje kako, u skladu s pravilima zakonodavstva Unije, nadležna tijela mogu djelovati u području javnog prijevoza putnika da bi zajamčila pružanje usluga od općeg interesa koje su, među ostalim, brojnije, sigurnije, kvalitetnije ili pružene uz niži trošak od onih koje bi samo tržište moglo ponuditi”. Kako je navedeno u članku 2. točki (e) Uredbe (EZ) br. 1370/2007, obveza obavljanja javne usluge je zahtjev kojim se osigurava da usluge javnog prijevoza putnika od općeg interesa koje operater, kad bi uzeo u obzir samo svoje komercijalne interese, ne bi preuzeo ili ih ne bi preuzeo u istom opsegu ili pod istim uvjetima bez naknade⁽¹⁾. Stoga, u okviru utvrđenom Uredbom (EZ) br. 1370/2007, države članice imaju veliku ovlast za određivanje obveza obavljanja javnih usluga u skladu s potrebama krajnjih korisnika.

U pravilu se, no ne i isključivo, obveze obavljanja javnih usluga odnose na posebne zahtjeve koji su postavljeni operaterima javnih usluga u pogledu, primjerice, učestalosti usluga, kvalitete usluga, a posebno pružanja usluga na manjim međupostajama koje možda nisu komercijalno privlačne te na ranjutarnje i kasne večernje vlakove. Kao ilustrativni primjer, Komisija smatra da usluge koje se svrstavaju u javne usluge moraju obuhvatiti građane ili moraju biti u interesu cjelokupnog društva. Nadležna tijela određuju prirodu i opseg obveza obavljanja javnih usluga poštujući opća načela Ugovora. Radi postizanja ciljeva Uredbe, što znači osigurati sigurne, financijski isplative usluge putničkog prijevoza visoke kvalitete, nadležna tijela moraju nastojati ostvariti gospodarski i financijski održive usluge. U kontekstu ugovaranja

⁽¹⁾ Ovaj je pristup u skladu s općim pristupom Komisije uslugama od općeg gospodarskog interesa u ostalim sektorima. Vidi posebno točku 48. Komunikacije Komisije o primjeni pravila Europske unije o državnim potporama na naknadu za obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa (SL C 8, 11.1.2012., str. 4.).

kako je određen člankom 3. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007, obje ugovorne strane mogu očekivati poštovanje svojih prava te moraju ispuniti svoje ugovorne obveze. Ova prava i obveze obuhvaćaju financijska prava i obveze. Zemljopisno područje primjene ugovora o javnim uslugama trebalo bi omogućiti nadležnim tijelima optimizaciju isplativosti usluga javnog prijevoza koje se obavljaju pod njihovom odgovornošću, uključujući, gdje je primjenjivo, učinke na lokalnu, regionalnu, podnacionalnu mrežu. Postizanjem učinaka na mrežu postižu se financijski isplative usluge javnog prijevoza zbog unakrsnog financiranja između usluga koje pokrivaju i više od troška i usluga koje ne pokrivaju trošak. Na taj bi način tijela mogla ostvariti uspostavljene ciljeve politike prijevoza jamčeći, gdje je primjenjivo, uvjete za učinkovitu i pravednu konkurenciju u mreži, primjerice, potencijalno za neke usluge brzih željeznica.

2.2.6. Članak 2. točka (f) i članak 3. stavak 1. Definicija prirode i opsega isključivih prava radi usklađenosti s pravom Unije

U skladu s člankom 3. stavkom 1. ugovor o javnim uslugama mora se sklopiti ako nadležno tijelo odluči dodijeliti operateru isključivo pravo i/ili naknadu u zamjenu za ispunjavanje obveza obavljanja javnih usluga. Isključivo je pravo određeno člankom 2. točkom (f) kao „pravo operatera javne usluge na obavljanje pojedinih usluga javnog prijevoza putnika na određenoj liniji ili mreži odnosno na određenom području, isključujući sve druge takve operatere”. Ovo se pravo može uspostaviti zakonodavnim, regulatornim ili upravnim instrumentom. Često se u ugovoru o javnim uslugama pobliže navode uvjeti ostvarenja prava, a posebno zemljopisno područje primjene i trajanje isključivog prava. Isključivim se pravom štiti prijevoznik od natjecanja s ostalim operaterima na određenom tržištu utoliko što niti jedan drugi prijevoznik ne smije pružati istu uslugu. Međutim, države članice mogu dodijeliti određena prava koja se ne čine isključivima, no, ustvari, kroz zakonska pravila ili upravnu praksu sprječavaju ostale prijevoznike da sudjeluju na tržištu. Na primjer, upravno rješenje kojim se odobrava obavljanje usluga javnog prijevoza prema kriterijima s obzirom na poželjan obujam i kvalitetu takvih usluga može, u praktičnom smislu, utjecati na ograničavanje broja operatera na tržištu. Komisija smatra da pojam isključivog prava iz Uredbe (EZ) br. 1370/2007 obuhvaća i drugu situaciju.

Radi omogućivanja nesmetanog funkcioniranja unutarnjeg tržišta usluga javnog prijevoza nadležna bi tijela trebala precizno odrediti isključiva prava kao prava kojima se ne prelazi ono što je potrebno za pružanje zahtijevane gospodarske zaštite u pogledu predmetnih usluga, istodobno ostavljajući prostor, gdje je moguće, za ostale vrste usluga. U tom se kontekstu u uvodnoj izjavi 8. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 navodi da „tržištima prijevoza putnika koja su deregulirana i u kojima nema isključivih prava potrebno je dopustiti da sačuvaju svoja obilježja i način djelovanja u onoj mjeri u kojoj su sukladni zahtjevima Ugovora”. Međutim, Komisija želi istaknuti da, čak i u dereguliranom sustavu, uvođenje ugovornih odnosa radi promicanja dostupnosti usluga prijevoza autobusom određenom dijelu stanovništva predstavlja obvezu obavljanja javnih usluga. Ova je obveza obuhvaćena Uredbom (EZ) br. 1370/2007 ⁽¹⁾.

Ako se primjene svi uvjeti primjene Uredbe (EZ) br. 1370/2007, uključujući uvjet kojim operater javnog prijevoza ostvaruje korist od isključivog prava, ugovor o javnim uslugama može se izravno sklopiti, primjerice, u slučaju ugovora male vrijednosti te kada se radi o malim i srednjim operaterima ako su ispunjeni uvjeti iz članka 5. stavka 4.

2.2.7. Članak 4. stavak 4. Uvjeti pod kojima se može odobriti 50 % produljenje trajanja ugovora o javnim uslugama

U članku 4. stavku 3. navodi se da je maksimalno trajanje ugovora o javnim uslugama „10 godina za usluge gradskog i međugradskog autobusnog prijevoza, te 15 godina za usluge željezničkog prijevoza putnika ili drugim vrstama prijevoza tračnicama”. Člankom 4. stavkom 4. dopušta se produljenje trajanja ugovora o

⁽¹⁾ Vidi odluku Komisije br. 588/2002 – Ujedinjena Kraljevina, BSO – Potpora za međugradске usluge prijevoza autobusom.

javnim uslugama za 50 %, ako je potrebno, uzimajući u obzir uvjete amortizacije imovine. Takvo se produljenje može odobriti ako operater javne usluge unosi imovinu koja je znatna u odnosu na ukupnu imovinu potrebnu za obavljanje usluga putničkog prijevoza obuhvaćenih ugovorom o javnim uslugama te se uglavnom povezuje s uslugama putničkog prijevoza obuhvaćenima ugovorom.

Način tumačenja ova dva uvjeta zavisi od posebnih okolnosti svakog slučaja. Kako se naglašava u uvodnoj izjavi 15. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 „dugoročni ugovori mogu dovesti do sprečavanja pristupa tržištu dulje nego što je potrebno, tako umanjujući koristi od pritiska konkurencije. Da bi se smanjilo narušavanje tržišnog natjecanja, ali i zaštitila kvaliteta usluga, ugovori o javnim uslugama trebaju biti ograničenog trajanja”. K tome, u slučaju dugoročnih ugovora postaje teško ispravno raspodijeliti rizike između operatera i tijela zbog sve većih neizvjesnosti. S druge strane, u uvodnoj izjavi 15. objašnjava se da „ako operater javne usluge mora ulagati u imovinu s izvanrednim razdobljem amortizacije, te u slučaju najudaljenijih regija kako je propisano u članku 349. UFEU-a, zbog njihovih posebnih svojstva i ograničenja, nužno je predvidjeti produljenje ugovora o javnim uslugama za još najviše polovinu njihovog početnog trajanja”.

Pri donošenju odluke o produljenju trajanja ugovora o javnim uslugama za 50 % potrebno je uzeti u obzir sljedeće čimbenike: ugovorom o javnim uslugama operater se mora obvezati na investiranje u imovinu kao što su željeznički vozni park, pogoni za održavanje ili infrastrukturu s iznimno dugim razdobljem amortizacije.

Uobičajeno je da nadležno tijelo odluči o produljenju trajanja ugovora prije sklapanja novog ugovora. Ako se donosi odluka o produljenju tijekom trajanja ugovora jer planirane investicije u novi željeznički vozni park nisu provedene na početku ugovornog razdoblja, nego, primjerice, zbog tehničkih razloga, u kasnijoj fazi, potrebno je jasno navesti tu mogućnost u natječajnoj dokumentaciji, a uvjeti naknade trebali bi primjereno odražavati ovu opciju. U svakom slučaju, ukupno produljenje ugovora ne smije prelaziti 50 % trajanja određenog člankom 4. stavkom 4.

2.2.8. Članak 4. stavak 5. Opcije dostupne nadležnim tijelima u slučaju izmjene operatera, kada se žele poduzeti mjere zaštite radnika

Člankom 4. stavkom 5. predviđa se da „ne dovodeći u pitanje nacionalno pravo i pravo Zajednice, uključujući kolektivne ugovore između socijalnih partnera, nadležna tijela mogu od odabranog operatera javne usluge zahtijevati da radnicima koji su prethodno zaposleni radi pružanja usluge dodijeli prava koja bi imali da je postojao prijenos u smislu Direktive 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (¹). Ako nadležna tijela zahtijevaju da se operateri javnih usluga usklade s određenim društvenim standardima, u okviru ponuda za nadmetanje i ugovora o javnim uslugama trebaju se navesti dotični radnici i pružiti transparentne pojedinosti njihovih ugovornih prava i uvjeta pod kojima se zaposlenici smatraju povezanim s uslugama”.

U skladu s načelom supsidijarnosti i uvodnim izjavama 16. i 17., u području zaštite radnika, nadležna tijela u osnovi imaju na raspolaganju sljedeće opcije:

- i. Ne poduzimati nikakvu određenu radnju. U ovom se slučaju prava zaposlenika kao što je premještanje zaposlenika mogu dodijeliti isključivo ako su ispunjeni uvjeti za primjenu Direktive 2001/23/EZ, primjerice, u slučaju prijenosa značajne materijalne imovine kao što je željeznički vozni park (²).

(¹) SL L 82, 22.3.2001., str. 16.

(²) U skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije Direktiva 2001/23/EZ primjenjuje se na prijenos poduzeća nakon postupka nadmetanja u vezi sa sklapanjem ugovora o javnim uslugama. U djelatnosti koja se temelji na materijalnoj imovini kao što je prijevoz autobusom ili željeznicom, Direktiva se primjenjuje ako je prenesena značajna materijalna imovina. Postojanje prijenosa u smislu Direktive 2001/23/EZ ne isključuje činjenica da vlasništvo nad materijalnom imovinom koju je prethodno koristio prenositelj, a preuzeo preuzimatelj nije prenijeto, na primjer u slučaju kada materijalna imovina koju je preuzeo novi izvođač radova nije pripadala njegovom prethodniku, već naručitelju; u vezi s tim vidi Memorandum Komisije o pravima radnika u slučajevima prijenosa poduzeća na stranici: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=707&langId=en&intPageId=208>

- ii. Zatražiti premještaj radnika koji su prethodno zaposleni radi pružanja usluge s pravima koja bi imali, bez obzira da li se primjenjuje Direktiva 2001/23/EZ, ako je došlo do prijenosa u smislu Direktive 2001/23/EZ. U uvodnoj izjavi 16. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 objašnjava se da „ova Direktiva ne sprečava države članice da zaštite one uvjete prijenosa prava zaposlenika koji nisu obuhvaćeni Direktivom 2001/23/EZ i na taj način, ako je to prikladno, uzmu u obzir socijalne standarde ustanovljene nacionalnim zakonima i drugim propisima odnosno kolektivnim ugovorima ili sporazumima između socijalnih partnera”.
- iii. Zatražiti od operatera javnog prijevoza poštivanje određenih socijalnih standarda za sve radnike koji pružaju usluge javnog prijevoza „da bi se osigurala transparentnost i usporedivi uvjeti tržišnog natjecanja između operatera, i otklonio rizik socijalnog dampinga” kako je utvrđeno uvodnom izjavom 17. Uredbe (EZ) br. 1370/2007. Na primjer, ovi bi se standardi mogli odnositi na kolektivni sporazum na razini poduzeća ili kolektivni sporazum za relevantni segment tržišta.
- iv. Primijeniti kombinaciju opcije ii. i opcije iii.

Ako traže premještaj radnika ili žele uvesti određene socijalne standarde, nadležna tijela imaju obvezu radi osiguranja transparentnosti uvjeta zapošljavanja precizno odrediti ove obveze u natječajnoj dokumentaciji i ugovorima o javnim uslugama.

2.2.9. Članak 5. stavak 2. točka (e). Uvjeti podugovaranja u slučaju ugovora o javnim uslugama koje podugovara unutarnji operater

Ugovori o javnim uslugama koji su sklopljeni izravno s unutarnjim operaterom mogu se podugovoriti pod strogim uvjetima. U tom slučaju, a u skladu s člankom 5. stavkom 2. točkom (e) unutarnji operater mora sam pružati „glavninu” usluga javnog prijevoza putnika. Tom odredbom zakonodavac namjerava izbjeći da pojam „unutarnjeg operatera” koji je pod kontrolom nadležnog tijela bude lišen značenja budući da bi, u protivnom slučaju, unutarnjem operateru bilo dopušteno ustupiti ugovor za sve ili za značajni dio usluga prijevoza drugom subjektu. Stoga je cilj da se člankom 5. stavkom 2. točkom (e) izbjegne stvaranje lažnih unutarnjih operatera. Pružanje usluga javnog prijevoza putnika unutarnjim operaterom iznimka je od načela utvrđenog člankom 5. stavkom 3. prema kojemu se ugovori o javnim uslugama sklapaju „na temelju konkurentnog postupka nadmetanja”. U skladu s uvodnom izjavom 7. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 „uvođenje uređenog tržišnog natjecanja između operatera vodi do privlačnijih i inovativnijih usluga po nižim cijenama”. Ne dovodeći u pitanje analizu slučajeva razumno je smatrati da je za podugovaranje više od trećine usluga javnog prijevoza potrebno čvrsto opravdanje, a posebno imajući u vidu ciljeve članka 5. stavka 2. točke (e) kako je objašnjeno. Uobičajeno je iskazati ove prijevozne usluge navodeći vrijednost. U svakom slučaju, unutarnji operater mora provesti podugovaranje poštujući relevantno zakonodavstvo o javnoj nabavi.

Naposlijetku, Uredbom (EZ) br. 1370/2007 ne sprečava se određivanje u ugovoru o javnim uslugama minimalnog postotka usluga prijevoza u vrijednosti koje će operater podugovoriti na temelju ugovora o javnim uslugama. Ovo se može odrediti u ugovoru ako se poštuju odredbe te Uredbe, a posebno one o maksimalnom postotku ugovora o javnim uslugama koji se može podugovoriti.

2.3. Sklapanje ugovora o javnim uslugama

U ovom se poglavlju navode interpretativne smjernice za niz odredbi u vezi sa sklapanjem ugovora o javnim uslugama. Smjernice obuhvaćaju uvjete pod kojima se ugovori o javnim uslugama mogu izravno sklopiti te postupovne pretpostavke u pogledu konkurentnog postupka nadmetanja radi sklapanja ugovora.

2.3.1. Članak 5. stavak 2. točka (b). Uvjeti pod kojim se ugovor o javnim uslugama može izravno sklopiti s unutarnjim operaterom

Uredbom (EZ) br. 1370/2007 dopušta se lokalnim nadležnim tijelima da sami pružaju usluge javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika ili izravno sklope ugovor o javnim uslugama s unutarnjim operaterom. Međutim, ako se odluče za drugu opciju, moraju poštovati niz strogih pravila i uvjeta određenih člankom 5. stavkom 2. Komisija napominje sljedeće:

- i. Člankom 5. stavkom 2. predviđa da nadležno lokalno tijelo ili skupina takvih tijela koja pružaju integrirane usluge javnog prijevoza putnika mogu izravno sklopiti ugovor o javnim uslugama. To znači da se usluge javnog prijevoza putnika na temelju ugovora koji je skupina nadležnih lokalnih tijela izravno sklopila moraju, s zemljopisnog, prijevoznog ili tarifnog gledišta, integrirati u područje za koje je ta skupina tijela nadležna. Komisija također smatra da bi se zemljopisno područje tih usluga koje se pružaju u okviru odgovornosti nadležnog lokalnog tijela ili skupine tijela trebalo odrediti na način da, u pravilu, te lokalne usluge služe potrebama gradske aglomeracije i/ili ruralnih područja.
- ii. U svakom slučaju, potrebno je poštovati pravila nadležnog tijela određena člankom 2. točkom (j) i člankom 5. stavkom 2. o nadzoru unutarnjeg operatera. Unutarnji operater mora biti „zasebna pravna osoba nad kojom lokalno nadležno tijelo [...] ima nadzor sličan onom nad vlastitim službama”. Člankom 5. stavkom 2. točkom (a) utvrđuje se skup kriterija koje treba uzeti u obzir pri ocjenjivanju provodi li nadležno tijelo učinkoviti nadzor nad unutarnjim operaterom. Kriteriji su „stupanj zastupljenosti u upravnim, upravljačkim ili nadzornim tijelima, s tim povezane pojedinosti u osnivačkim aktima, vlasništvo, stvarni utjecaj i nadzor nad strateškim odlukama i pojedinačnim odlukama uprave”. Ocjena nadzora mora se temeljiti na svim kriterijima ako su relevantni.
- S obzirom na kriterij vlasništva Uredbom (EZ) br. 1370/2007 ne zahtijeva se od nadležnih tijela posjedovanje 100 % vlasništva u unutarnjem operateru. Ovo, primjerice, može biti relevantno u slučajevima javno-privatnih partnerstva. U tom pogledu u okviru Uredbe (EZ) br. 1370/2007 „unutarnji” operater tumači se šire nego u praksi Suda Europske unije ⁽¹⁾. Međutim, učinkoviti nadzor kojeg provodi nadležno tijelo mora se dokazati drugim kriterijima kako je navedeno u članku 5. stavku 2. točki (a).
- iii. Radi smanjenja narušavanja tržišnog natjecanja, u članku 5. stavku 2. točki (b) zahtijeva se da prijevozne djelatnosti unutarnjih operatera i svakog tijela ili tijela pod njihovim nadzorom budu ograničene na zemljopisno područje koje nadzire nadležno tijelo ili lokalno nadležno tijelo. Stoga, ovaj operater ili tijela ne mogu sudjelovati u konkurentnim natjecajnim postupcima u vezi s pružanjem usluga javnog prijevoza putnika koje se organiziraju izvan područja nadležnog tijela. Članak 5. stavak 2. točka (b) namjerno je sastavljen da obuhvati široki smisao radi sprječavanja stvaranja korporativnih struktura kojima je cilj zaobići zemljopisno ograničenje. Ne dovodeći u pitanje odredbe o prugama koje izlaze iz tog područja kako je navedeno u točki v. Komisija će biti vrlo stroga pri primjeni odredbe o zemljopisnom ograničenju, a posebno u slučaju kada lokalno nadležno tijelo nadzire i unutarnjeg operatera i drugo tijelo koje pruža usluge prijevoza.
- iv. Po analogiji sa sudskom praksom u pogledu javne nabave i koncesija kojom se određuje da djelatnosti unutarnjeg operatera ne bi trebale biti „usmjerene na tržište” ⁽²⁾, potrebno je tumačiti uvjet članka 5. stavka 2. točke (b) da „unutarnji operateri [...] obavljaju svoje djelatnosti javnog prijevoza putnika unutar područja lokalnog nadležnog tijela, [...] i da ne sudjeluju u konkurentnim javnim nadmetanjima povezanim s pružanjem usluga javnog prijevoza putnika organiziranih izvan područja lokalnog nadležnog tijela” na sljedeći način: unutarnji operater ili subjekt pod utjecajem unutarnjeg operatera ne smiju obavljati usluge javnog prijevoza putnika, uključujući kao podizvođač, ili sudjelovati u postupku nadmetanja izvan područja nadležnog tijela koje je unutar Unije, ili drugdje u svijetu uslijed mogućeg neizravnog učinka na unutarnje tržište.
- v. Člankom 5. stavkom 2. točkom (b) dopušta se unutarnjem operateru da obavlja usluge na „mogućim prugama koje izlaze iz tog područja ili druge pojedinačne usluge tih djelatnosti koje zadiru na područje susjednih lokalnih nadležnih tijela”. Ovom se odredbom omogućava određena fleksibilnost olakšavajući prijevoz između susjednih regija. Stoga, u određenoj mjeri, unutarnji operateri mogu obavljati usluge

⁽¹⁾ Slučaj C-324/07 – *Coditel Brabant SA v Commune d’Uccle i Région de Bruxelles-Capitale*, ECR 2008 I-8457, stavak 30.

⁽²⁾ Sudska praksa u vezi s „unutarnjim” poduzećem ne odnosi se na uvjet kojim se brani da poduzeće sudjeluje u konkurentnim nadmetanjima izvan područja nadležnog tijela. Međutim, sudska je praksa jasno pokazala da poduzeće koje postane usmjereno na tržište oslabljuje općinski nadzor. (vidi Predmet C-458/03 *Parking Brixen GmbH v Gemeinde Brixen i Stadtwerke Brixen AG* [2005] ECR I-08585.)

izvan područja njihove lokalne nadležnosti. Radi ocjenjivanja jesu li usluge iz ugovora o javnim uslugama sukladne ovoj odredbi potrebno je primijeniti sljedeće kriterije: spajaju li te usluge područje predmetnog nadležnog tijela sa susjednim područjem i jesu li dopunska umjesto glavna djelatnost javnog prijevoza iz ugovora o javnim uslugama. Komisija će ocijeniti jesu li djelatnosti javnog prijevoza sekundarne prirode uspoređujući njihov obujam u cestovnim ili željezničkim km s ukupnim obujmom djelatnosti javnog prijevoza obuhvaćenih ugovorom (ugovorima) unutarnjeg operatera.

2.3.2. Članak 5. stavak 3. Postupovne pretpostavke konkurentnog nadmetanja za ugovore o javnim uslugama

Člankom 5. stavkom 3. određuje se da, ako se nadležno tijelo opredijelilo za treću stranu da pruža usluge javnog prijevoza putnika, a koja nije njihov unutarnji operater, ugovor o javnim uslugama sklapa se u pravednom, otvorenom, transparentnom i nediskriminativnom konkurentnom postupku nadmetanja.

Člankom 5. stavkom 3. predviđa se malo ostalih pojedinosti uvjeta pod kojima bi se trebalo organizirati konkurentni postupak nadmetanja. Kako je objašnjeno u točki 2.4.1., postupak sklapanja ugovora mora se osmisлити tako da se stvore uvjeti za učinkovito tržišno natjecanje. Primjena općih načela Ugovora kao što su načelo transparentnosti i nediskriminativnosti podrazumijeva, primjerice, da se kriteriji ocjenjivanja u pogledu odabira ponuda moraju objaviti s natječajnom dokumentacijom. Ako država članica želi, može primijeniti detaljnija postupovna pravila zakonodavstva Unije o javnoj nabavi kao što su direktive 2014/24/EU i 2014/25/EU ili Direktivu 2014/23/EU o koncesijama, iako se to ne zahtijeva.

Međutim, u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007, nakon predizbora ponuda, nadležno tijelo može odlučiti voditi pregovore s predizabranim stranama u slučaju posebnih ili složenih zahtjeva. To može biti, primjerice, kada operateri koji podnose ponudu moraju osmisлити tehnološki inovativna prijevozna rješenja kako bi udovoljili zahtjevima natječajne dokumentacije. Ipak, i u slučaju predizbora i pregovaranja, postupak izbora i sklapanja ugovora mora biti u skladu s uvjetima utvrđenim člankom 5. stavkom 3.

Kako bi se potencijalnim ponuditeljima omogućila pravednost i ravnopravnost, razdoblje između pokretanja konkurentnog postupka nadmetanja i podnošenja ponuda te razdoblje između pokretanja konkurentnog postupka nadmetanja i početka obavljanja usluga prijevoza primjerne je i razumne duljine.

Kako bi konkurentni postupak nadmetanja bio što transparentniji, nadležna bi tijela trebala dostaviti potencijalnim ponuditeljima sve relevantne tehničke i financijske podatke, uključujući informacije o raspodjeli prihoda i rashoda ako su dostupne, radi lakše pripreme ponuda. Međutim, ovom se informacijom danom na raspolaganje ne smije narušiti zakonita zaštita komercijalnih interesa trećih strana. Željeznička poduzeća, upravitelji željezničke infrastrukture i sve ostale relevantne strane trebale bi staviti na raspolaganje nadležnim tijelima odgovarajuće točne podatke kako bi im omogućili udovoljenje obvezi informiranosti.

2.3.3. Članak 5. stavak 4. Uvjeti pod kojima nadležno tijelo može izravno sklopiti ugovor o javnim uslugama kada se radi o manjem obujmu ugovora ili manjem i srednjem poduzetniku

U slučaju izravnog sklapanja ugovora o javnim uslugama male vrijednosti ili s malim, ili srednjim poduzetnikom (članak 5. stavak 4.), nadležno tijelo može izravno sklopiti ugovor bez konkurentnog postupka nadmetanja. Ugovor o javnim uslugama smatra se male vrijednosti ako je njegova prosječna godišnja vrijednost manja od 1 000 000 EUR, odnosno ako se odnosi na manje od 300 000 prevezenih kilometara usluga javnog prijevoza putnika godišnje. Mali ili srednji poduzetnik je poduzeće koje posluje s najviše 23 vozila. U tom se slučaju granične vrijednosti mogu povisiti na manje od 2 000 000 EUR procijenjene prosječne godišnje vrijednosti, ili na manje od 600 000 prevezenih kilometara usluga javnog prijevoza putnika godišnje.

Granične vrijednosti za male i srednje poduzetnike određene pojmom „vozila” ukazuju da je ta odredba usmjerena na autobusni prijevoz, a ne na prijevoz tramvajem, podzemnom željeznicom ili vlakom. Odredba o graničnoj vrijednosti od 23 vozila mora se tumačiti na restriktivan način radi izbjegavanja zlouporabe izvanrednog značaja članka 5. stavka 4.. Stoga je pojam „vozila koja prometuju” potrebno tumačiti u odnosu na ukupni broj vozila kojima prometuje operater javnog prijevoza, a ne broj vozila koja prometuju radi obavljanja usluga obuhvaćenih određenim ugovorom o javnim uslugama.

Međutim, nacionalni zakonodavac može donijeti odluku kojom obvezuje nadležno tijelo da primijeni na takve slučajeve pravilo kojim bi se ugovori o javnim uslugama trebali sklapati u pravednom, otvorenom, transparentnom i nediskriminativnom konkurentnom postupku nadmetanja.

2.3.4. Članak 5. stavak 4. Mogućnost država članica da odrede niže granične vrijednosti kojima se dopušta izravno sklapanje ugovora kada se radi o manjem obujmu ugovora ili manjem i srednjem poduzetniku

U onoj mjeri u kojoj se člankom 5. stavkom 4. dopušta državama članicama i. da obvežu svoja nadležna tijela na primjenu pravila po kojim bi se ugovori o javnim uslugama trebali sklapati u pravednom, otvorenom, transparentnom i nediskriminativnom konkurentnom postupku nadmetanja kada se radi o ugovoru manje vrijednosti ili manjim i srednjim operaterima, države članice mogu također odlučiti ii. sniziti granične vrijednosti utvrđene tom odredbom o izravnom sklapanju takvih ugovora ili iii. primijeniti granične vrijednosti propisane člankom 5. stavkom 4. Uredbe 1370/2007.

2.3.5. Članak 5. stavak 6. Željezničke prijevozne usluge koje se mogu ugovoriti izravnim postupkom

Člankom 5. stavkom 6. dopušta se nadležnim tijelima izravno sklapanje ugovora o javnim uslugama željezničkog prijevoza „izuzevši druge vrste prijevoza tračnicama kao što su podzemna željeznica ili tramvaji”.

Ugovorima o pružanju usluga od općeg gospodarskog interesa koje tijelo javne vlasti sklopi s trećom stranom trebaju se poštivati opća načela Ugovora, kao što su transparentnost i jednaki tretman⁽¹⁾. Ugovori sklopljeni izravno na temelju članka 5. stavka 6. nisu oslobođeni obveze usklađivanja s ovim načelima Ugovora. Ovo je razlog zbog kojeg se Uredbom (EZ) br. 1370/2007 zahtijeva, poglavito člankom 7. stavcima 2. i 3. da nadležna tijela objave određene informacije o izravnom sklapanju ugovora o javnim uslugama prijevoza željeznicom najmanje jednu godinu prije i jednu godinu nakon sklapanja ugovora.

Restriktivno se mora primijeniti i iznimka od općeg pravila za konkurentni postupak sklapanja ugovora. Usluge koje zamjenjuju željeznicu, primjerice, gradski i međugradski autobusni prijevoz, te koje se mogu ugovoriti s operaterom javnih usluga u slučajevima prekida pružanja usluga željezničke mreže ne smatraju se uslugama željezničkog prijevoza te, stoga, nisu obuhvaćene člankom 5. stavkom 6. Iz tog razloga zahtijeva se da se podugovaranje usluga koje zamjenjuju željeznicu kao što su gradski i međugradski autobusni prijevoz provede u skladu s relevantnim zakonodavstvom u području javne nabave.

Primjenjujući odgovarajuće kriterije, od slučaja do slučaja, potrebno je ocijeniti da li se odredba o izuzimanju iz članka 5. stavka 6. odnosi na određene vrste gradskog ili prigradskog željezničkog prijevoznog sustava kao što je S-Bahn (u Austriji, Njemačkoj i Danskoj) i RER (u Francuskoj), ili načine prijevoza slične „drugim vrstama prijevoza tračnicama” (na primjer, podzemna željeznica ili usluge tramvaja) kao što su usluge tramvaj-vlak te određene automatizirane željezničke usluge koje se obavljaju koristeći optički sustav navođenja. To posebno ovisi o čimbenicima kao što su pitanje jesu li predmetni sustavi uobičajeno kompatibilni i/ili dijele li infrastrukturu s klasičnom željezničkom mrežom. Iako se za usluge tramvaj-vlak koristi željeznička infrastruktura, one se zbog njihovih posebnih svojstava svejedno trebaju smatrati „drugim vrstama prijevoza tračnicama”.

2.3.6. Izmjene ugovora o javnim uslugama

Ako je potrebno izmijeniti ugovor o javnim uslugama tijekom njegovog trajanja, na primjer ako je potrebno prilagoditi obujam usluga prijevoza i odgovarajući iznos naknade zbog proširenja linije podzemne željeznice, postavlja se pitanje treba li nadležno tijelo pokrenuti novi postupak sklapanja ugovora ili se taj ugovor može izmijeniti bez sklapanja novog ugovora.

Sud je smatrao da u slučaju manjih izmjena kojima se ne mijenjaju bitne odredbe nije nužno sklapanje novog ugovora kako bi se osiguralo postupanje u skladu s općim načelima Ugovora kao što su

⁽¹⁾ Vidi, na primjer, uvodnu izjavu 20. Uredbe (EZ) br. 1370/2007: „Ako tijelo javne vlasti odluči povjeriti uslugu od općeg interesa trećoj strani, ono mora odabrati operatera javne usluge u skladu s pravom Zajednice o javnim ugovorima i koncesijama, kako je utvrđeno u člancima od 43. do 49. Ugovora, i načelima transparentnosti i jednakog tretmana”.

transparentnost i nediskriminativnost i da može biti dovoljna jednostavna izmjena ugovora ⁽¹⁾. U skladu sa Sudom, za znatne izmjene bitnih odredbi ugovora o koncesiji za usluge ili ugovorima koji podliježu direktivama o javnoj nabavi u nekim slučajevima potrebno je sklapanje novog ugovora kako bi se osigurala transparentnost postupaka i jednako postupanje prema ponuditeljima. To je posebno slučaj ako se nove odredbe znatno razlikuju od izvornog ugovora i kao takve stoga dokazuju namjeru strana da ponovno dogovore osnovne uvjete tog ugovora.

U skladu sa Sudom, izmjena ugovora za vrijeme njegovog trajanja može se smatrati bitnom ako se njome uvode uvjeti kojima bi se, da su bili dijelom prvotnog postupka sklapanja ugovora, omogućilo prihvaćanje i drugih ponuđača osim onih prvotno prihvaćenih ili kojima bi se omogućilo prihvaćanje ponude koja je drugačija od prvotno prihvaćene ponude.

U nedostatku specifičnih odredbi Uredbe (EZ) br. 1370/2007, načela prethodno navedene sudske prakse u potpunosti se primjenjuju na izmjene ugovora o javnim uslugama obuhvaćenih tom Uredbom. Kako bi se odredilo što predstavlja manje izmjene potrebna je ocjena od slučaja do slučaja koja se temelji na objektivnim kriterijima ⁽²⁾.

2.4. Naknada za javnu uslugu

Pravilima o naknadi utvrđenim Uredbom (EZ) br. 1370/2007 osigurava se da ne dođe do isplate prekomjerne naknade i usklađivanje s pravilima Ugovora. Ona obuhvaćaju i poimanja razumne dobiti i učinkovitog poticaja, pitanja unakrsnog financiranja komercijalnih djelatnosti naknadom plaćenom za obveze obavljanja javnih usluga i pitanja nedostatne naknade *de ex ante* i *de post* postupaka istrage koje je Komisija provela u vezi s naknadom za javne usluge.

2.4.1. Članak 4. stavak 1. i članak 5. stavak 3. Izbjegavanje prekomjerne naknade kada se ugovor o javnim uslugama sklapa na temelju otvorenog i konkurentnog postupka nadmetanja

Za razliku od ostalih gospodarskih sektora, članak 106. stavak 2. UFEU-a ne primjenjuje se na slučajeve u kojima se naknada plaća za obveze obavljanja javnih usluga u kopnenom prometu. Ta je naknada pak obuhvaćena člankom 93. UFEU-a. U skladu s time, pravila se Unije u vezi s naknadom za usluge od općeg gospodarskog interesa ⁽³⁾ koje se temelje na članku 106. stavku 2. UFEU-a ne primjenjuju na kopneni promet ⁽⁴⁾.

U slučaju usluga javnog željezničkog i cestovnog prijevoza, ako je naknada plaćena u skladu s Uredbom (EZ) br. 1370/2007, takva je naknada usklađena s unutarnjim tržištem i izuzima se od obveze prethodne obavijesti iz članka 108. stavka 3. UFEU-a u skladu s člankom 9. stavkom 1. te Uredbe.

Tom pretpostavkom o usklađenosti i izuzeću od obveze obavješćivanja ne postavlja se pitanje mogućeg značaja državne potpore za naknadu plaćenu za pružanje usluga javnog prijevoza. Kako ne bi bila dijelom državne potpore, takva bi naknada trebala udovoljiti četirima uvjetima utvrđenim Europskim sudom u presudi u slučaju Altmark ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Predmet C-337/98 *Komisija protiv Francuske* [2000] ECRI-18377, stavci 44. i 46., Predmet C-454/06 *pressetext Nachrichtenagentur* [2008] ECR-I4401, stavak 34.) i Predmet C-91/08 *Wall AG* [2010] ECR I-02815, stavci 37. i 38.

⁽²⁾ U predmetu *Wall AG*, Sud je istaknuo da promjena podizvođača, čak i ako je ugovorom predviđena mogućnost promjene, u iznimnim slučajevima može predstavljati bitnu izmjenu jedne od osnovnih odredbi ugovora o koncesiji ako je korištenje jednog podizvođača umjesto drugoga bio, s obzirom na posebna obilježja predmetnih usluga, odlučujući čimbenik za sklapanje ugovora, što je u svakom slučaju dužan ustanoviti sud pred kojim se vodi predmet.

⁽³⁾ Poglavitito, Odluka Komisije o primjeni članka 106. stavka 2. UFEU na državne potpore u obliku naknada za pružanje javnih usluga koje se dodjeljuju određenim poduzetnicima kojima je povjereno obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa (SL L 7, 11.1.2012., str. 3.) i Okvir Unije za državnu potporu u obliku naknade za javne usluge (SL C 8, 11.1.2012., str. 15.).

⁽⁴⁾ Međutim, Uredba Komisije (EU) br. 360/2012 o primjeni članaka 107. i 108. na potpore male vrijednosti koje se dodjeljuju u obliku naknada određenim poduzetnicima kojima je povjereno obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa (SL L 114, 26.4.2012, str. 8.) ne primjenjuje se na kopneni promet.

⁽⁵⁾ Slučaj C-280/00 – *Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidium Magdeburg v Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, ECR [2003] I-7747. Vidi posebno točku 48. Komunikacije Komisije o primjeni pravila Europske unije o državnim potporama na naknadu za obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa (SL C 8, 11.1.2012., str. 4.).

U smislu članka 5. stavka 3. otvorenim, transparentnim i nediskriminativnim konkurentnim postupkom nadmetanja smanjiti će se naknada za javne usluge koju nadležna tijela trebaju platiti pružatelju usluga radi doseganja razine javne usluge koja je zadana u natječaju, na taj način sprječavajući prekomjernu naknadu. U tom slučaju ne postoji potreba za primjenom detaljnih pravila o naknadi utvrđenih u prilogu.

Kako bi bili u skladu s člankom 5. stavkom 3., postupke javne nabave mora se osmisлити tako da se stvore uvjeti za učinkovito tržišno natjecanje. Točna se obilježja natječaja mogu razlikovati u skladu s člankom 5. stavkom 3. čime se dopušta, primjerice, određeni prostor za pregovaranje između nadležnog tijela i poduzeća koja su podnijela ponudu u natječajnom postupku. Međutim, ti pregovori moraju biti pravedni i poštovati načela transparentnosti i nediskriminativnosti. Na primjer, protivno je načelima transparentnosti i nediskriminativnosti iz članka 5. stavka 3. isključivo voditi pregovore bez prethodne objave obavijesti o nabavi. Stoga takav postupak nije u skladu s člankom 5. stavkom 3. Slično tome i postupak nadmetanja osmišljen na takav način da se njime nepropisno ograničava broj potencijalnih ponuditelja nije u skladu s člankom 5. stavkom 3. U tom kontekstu nadležna bi tijela trebala biti posebno na oprezu kad postoje jasni pokazatelji neučinkovitog tržišnog natjecanja, a posebno, primjerice, kada je podnesena samo jedna ponuda. U tim je slučajevima Komisija sklonija raspitati se o posebnim okolnostima natječajnog postupka.

Kriteriji za odabir ponude, uključujući, primjerice, kvalitetu, kriterije u pogledu okoliša i socijalne kriterije, trebali bi biti usko povezani s predmetom usluga koje se pružaju. Naručitelj može postaviti standarde u pogledu kvalitete koje gospodarski subjekti trebaju ispuniti, ili pri donošenju odluke o sklapanju ugovora može uzeti u obzir aspekte kvalitete u odnosu na različite ponude.

Naposljetku, mogu postojati okolnosti kada se postupkom nabave u skladu s člankom 5. stavkom 3. ne postiže dovoljno otvoreno i stvarno tržišno natjecanje. To se može, na primjer, događati zbog složenosti ili opsega usluga koje se pružaju ili potrebne infrastrukture ili imovine koju određeni pružatelj usluga posjeduje ili koju mora osigurati radi izvršenja ugovora.

2.4.2. Članak 6. Izbjegavanje prekomjerne naknade kada se ugovori o javnim uslugama sklapaju izravno

Izravnim sklapanjem ugovora o javnim uslugama u skladu s člankom 5. stavcima 2., 4., 5. ili 6., ili uvođenjem općih pravila u smislu članka 3. stavka 2. ne jamči se da će razina naknade biti svedena na minimum. Ovo je zato što izravno sklapanje nije rezultat interakcije konkurentnih tržišnih sila, već izravnih pregovora između nadležnog tijela i pružatelja usluga.

Člankom 6. stavkom 1. propisuje da u slučaju izravnog sklapanja ugovora o javnim uslugama ili općih pravila naknada mora biti u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 1370/2007 kao i s njezinim Prilogom kako ne bi došlo do isplate prekomjerne naknade. U Prilogu Uredbi uspostavlja se *ex post* provjera radi osiguranja da kompenzacijske isplate nisu veće od stvarnih neto troškova pružanja javnih usluga tijekom trajanja ugovora. K tome, Komisija smatra da su redovite provjere u načelu potrebne tijekom trajanja ugovora kako bi se u ranoj fazi uočio i izbjegao razvoj situacija u kojima bi očito moglo doći do isplate prekomjerne naknade. To se posebno odnosi na slučajeve dugoročnih ugovora.

Naknadu je potrebno ograničiti na neto financijski učinak obveze obavljanja javnih usluga. On se izračunava kao troškovi minus prihodi ostvareni obavljanjem javnih usluga minus potencijalni prihodi prouzročeni mrežnim učincima plus razumna dobit.

Što se tiče troškova, u obzir se mogu uzeti svi troškovi izravno povezani s pružanjem javnih usluga (kao što su plaće strojovođa, električna energija potrebna za vuču vlakova, održavanje željezničkog voznog parka, fiksni troškovi (kao što su uprava i administracija) i troškovi povezanih poduzeća u vezi s ugovorom). Ako prijevoznik obavlja i djelatnosti koje su izvan opsega javnih usluga, primjereni dio troškova u kojima sudjeluju javna usluga i ostale djelatnosti (kao što su troškovi najma ureda, plaće računovođa ili administrativnog osoblja) mogu se uzeti u obzir povrh izravnih troškova potrebnih za obavljanje javne usluge. Ako je prijevoznik sklopio nekoliko ugovora o javnim uslugama, zajednički troškovi ne smiju se rasporediti samo

između ugovora o javnim uslugama i ostalih djelatnosti, već i između različitih ugovora o javnim uslugama. Radi određivanja primjerenog udjela zajedničkih troškova u troškovima javne usluge, kao standardi se uzimaju, ako su dostupne, tržišne cijene korištenja resursa. Ako one nisu dostupne, po potrebi se mogu primijeniti druge metodologije.

Od troškova za koje se potražuje naknada moraju se oduzeti prihodi izravno ili neizravno povezani s pružanjem javne usluge kao što su prihodi ostvareni prodajom karata ili prodajom hrane i pića.

Kada prijevoznik obavlja usluge javnog prijevoza putnika na temelju ugovora o javnim uslugama pored drugih komercijalnih djelatnosti, može doći do pozitivnih mrežnih učinaka. Na primjer, pružajući usluge na temelju ugovora o javnim uslugama u određenoj mreži koja se spaja s ostalim dionicama kojima se upravlja prema tržišnim uvjetima, operater može povećati vlastiti broj putnika. Komisija pozdravlja pozitivne mrežne učinke nastale uvođenjem usluga integriranog sustava za izdavanje karata i integriranog voznog reda ako su osmišljene u korist putnika. Komisija je svjesna i praktičnih poteškoća pri kvantitativnom određivanju ovih mogućih mrežnih učinaka. Unatoč tome, u skladu s Prilogom Uredbi (EZ) br. 1370/2007 sve takve financijske koristi koje se mogu kvantificirati, odbijaju se od troškova za koje se potražuje naknada.

2.4.3. Članak 4. stavak 1 i Prilog. Pojam „razumne dobiti”

Člankom 4. stavkom 1. točkom (c) predviđa se da troškovi koji će se uzeti u obzir u ugovoru o javnim uslugama mogu obuhvaćati „odgovarajući povrat na kapital”. U Prilogu se pobliže određuje da naknada za obvezu obavljanja javne usluge ne smije prelaziti neto financijski učinak obveze koji je određen kao troškovi minus prihodi ostvareni obavljanjem javnih usluga minus potencijalni prihodi prouzročeni mrežnim učincima plus „razumna dobit”.

U Prilogu se navodi da „razumna dobit” znači stopu povrata na kapital koja je uobičajena u tom sektoru u danoj državi članici, a koja uzima u obzir rizik, ili odsutnost rizika, koji snosi operater javne usluge intervencijom tijela javne vlasti”. Međutim, ne navode se daljnje smjernice o ispravnoj razini „povrata na kapital” ili „razumne dobiti”.

Iako se Komunikacija Komisije o primjeni pravila Europske unije o državnim potporama za naknadu za obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa ⁽¹⁾ (Komunikacija UOGL) temelji se na pravnoj osnovi koja se razlikuje od osnove Uredbe (EZ) br. 1370/2007, i stoga se ne primjenjuje u slučajevima plaćanja naknade za obveze obavljanja javnih usluga u kopnenom prometu, ona daje neke smjernice o određivanju razine razumne dobiti što može služiti kao napomena nadležnim tijelima pri sklapanju ugovora o javnim uslugama na temelju Uredbe (EZ) br. 1370/2007 ⁽²⁾. U okviru Komunikacije UOGL objašnjava se da „ako postoji opće prihvaćena tržišna naknada za danu uslugu, ta naknada predstavlja najbolje standarde za naknadu u odsustvu nadmetanja” ⁽³⁾. Takve se standarde može naći u ugovorima koji se odnose na isti sektor djelatnosti, sličnih obilježja i u istim državama članicama. Razumna dobit mora biti usklađena s normalnim tržišnim uvjetima te ne bi trebala prelaziti iznos potreban za iskazivanje razine rizika pružene usluge.

Međutim, takvi tržišni standardi ne postoje uvijek. U tom bi se slučaju razina razumne dobiti mogla odrediti uspoređujući maržu profita koju treba ostvariti tipično dobro vođeno poduzeće aktivno u istom sektoru pružanjem predmetne usluge ⁽⁴⁾.

Prema standardnom načinu kojim se mjeri povrat na kapital ugovora o javnim uslugama u obzir se uzima unutarnja stopa povrata (IRR) koju poduzeće ostvaruje na investirani kapital tijekom trajanja projekta, tj. IRR na novčane tokove ugovora. Međutim, mogu se koristiti i računovodstvene mjere kao što je povrat od vlastitog kapitala (ROE), povrat od ukupno angažiranog kapitala (ROCE) ili ostali opće prihvaćeni gospodarski pokazatelji povrata na kapital.

⁽¹⁾ SL C 8, 11.1.2012, str. 4.

⁽²⁾ Posebno vidi točku 61. Komunikacije UOGL.

⁽³⁾ Točka 69. Komunikacije UOGL.

⁽⁴⁾ Daljnje su smjernice dane u Komunikaciji UOGL o tome što se smatra „tipičnim dobro vođenim poduzećem”. Posebno vidi točke 70.-76.

Potrebno je napomenuti da računovodstvene metode kojima se koristi poduzeće mogu utjecati na pokazatelje te se samo za danu godinu može prikazati situacija poduzeća. Ako je to slučaj, potrebno je osigurati da računovodstvena praksa poduzeća odražava dugoročnu ekonomsku stvarnost ugovora o javnim uslugama. U tom bi se kontekstu, kadgod je izvedivo, trebalo ocijeniti razinu razumne dobiti tijekom trajanja ugovora o javnim uslugama. Potrebno je također uzeti u obzir razlike u gospodarskim modelima željeznica, tramvaja, podzemne željeznice i autobusnog prijevoza. Na primjer, u pravilu, željeznički je prijevoz kapitalno intenzivan, a autobusni ovisi više o troškovima osoblja.

U svakom slučaju, ovisno o posebnim okolnostima svakog ugovora o javnim uslugama, nadležno tijelo treba od slučaja do slučaja dati ocjenu radi određivanja primjerene razine razumne dobiti. Među ostalim, mora uzeti u obzir određena obilježja predmetnog prijevoznika, uobičajenu tržišnu naknadu za slične usluge i razinu rizika koju uključuje svaki ugovor o javnim uslugama. Na primjer, ugovor o javnim uslugama koji obuhvaća određene odredbe kojima se štiti razina naknade u slučaju nepredviđenih troškova manje je rizičan od ugovora o javnim uslugama koji ne sadržava takva jamstva. Ako su sve ostale stvari identične, razumna bi dobit iz prvog ugovora trebala biti niža nego u drugom ugovoru.

U pravilu, treba zagovarati upotrebu učinkovitih poticaja u sustavu naknada⁽¹⁾. Potrebno je naglasiti da se programima naknada koji pokrivaju isključivo stvarne troškove kako nastaju omogućuje malo poticaja kojima prijevoznici kontroliraju troškove ili postaju vremenom učinkovitiji. Stoga se njihova upotreba radije ograničava na primjere kada je nesigurnost u vezi s troškovima velika te prijevozniku treba veći stupanj zaštite od nesigurnosti.

2.4.4. Članak 4. stavci 1. i 2. te Prilog. *Sprječavanje da se naknada primljena za obveze obavljanja javnih usluga koristi za unakrsno financiranje komercijalnih djelatnosti*

Kada pružatelj javnih usluga obavlja i komercijalnu djelatnost, potrebno je osigurati da se naknada za javne usluge koju prima ne upotrebljava za jačanje konkurentne pozicije u njegovoj komercijalnoj djelatnosti. U tom se kontekstu Prilogom utvrđuju pravila o izbjegavanju unakrsnog financiranja komercijalnih djelatnosti prihodima iz javnih usluga. U osnovi, pravila se sastoje iz računovodstvenog razdvajanja dvije vrste djelatnosti (javna i komercijalna usluga) te kvalitetne metode raspodjele troškova kojom se iskazuju stvarni troškovi pružanja javne usluge.

Člankom 4. stavcima 1. i 2. te pravilima utvrđenima Prilogom zahtijeva se da troškovi i prihodi u pogledu pružanja usluga na temelju svakog ugovora o javnim uslugama sklopljenog s prijevoznikom i u pogledu komercijalnih djelatnosti budu točno raspodijeljeni između dvije vrste djelatnosti. Na taj se način učinkovito nadzire javna naknada i moguće unakrsno financiranje dviju djelatnosti. Iz tog razloga bitno je primjereno dijeliti troškove i provesti mjere razdvajanja djelatnosti javnih usluga i komercijalne djelatnosti. Na primjer, kada djelatnosti javne usluge i komercijalne dijele prijevozna sredstva (kao što su željeznički vozni park ili autobusi) ili drugu imovinu ili usluge potrebne za obavljanje javne usluge, troškovi svake moraju se raspodijeliti na dvije različite vrste djelatnosti u omjeru relativnog udjela u ukupnim prijevoznim uslugama koje pruža prijevoznik.

Ako bi, primjerice, djelatnosti javne usluge i komercijalne djelatnosti istog prijevoznika koristile usluge na stajalištima, no puni troškovi usluga bi se raspodijelili samo na djelatnosti javne usluge, to bi predstavljalo unakrsno financiranje neusklađeno s Uredbom (EZ) br. 1370/2007. Direktiva 2012/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog željezničkog prostora⁽²⁾ utvrđuje i određene obveze odvajanja računa željezničkih prijevoznika.

⁽¹⁾ Posebno vidi točku 7. Priloga Uredbi.

⁽²⁾ SL L 343, 14.12.2012., str. 32. Vidi članak 6. o razdvajanju računa željezničkih prijevoznika i upravitelja željezničkom infrastrukturom.

Svaki ugovor o javnim uslugama treba sadržavati određena pravila o naknadi i dovesti do točno određenih računovodstvenih unosa. Drugim riječima, ako je isti prijevoznik sklopio nekoliko ugovora o javnim uslugama, na računima prijevoznika trebali bi točno odrediti koja naknada za javne usluge odgovara kojem ugovoru o javnim uslugama. Na pisani zahtjev Komisije, potrebno je omogućiti uvid u ove račune u skladu s člankom 6. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007.

2.4.5. Članak 4. stavak 1. Osmišljavanje programa naknada radi promicanja učinkovitosti

U uvodnoj izjavi 27. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 navodi se da bi u slučaju izravnog sklapanja ugovora i općih pravila parametre naknade trebalo odrediti na takav način da naknada bude prikladna te da odražava „nastojanja usmjerena prema učinkovitosti i kvaliteti usluge”. Ovo znači da bi nadležno tijelo, programima naknade, trebalo poticati pružatelje usluga da postanu učinkovitiji omogućavajući traženu razinu i kvalitetu usluge s najmanjim mogućim financijskim sredstvima.

Pravilima o naknadi iz Uredbe (EZ) br. 1370/2007 ostavlja se manevarski prostor nadležnim tijelima da osmisle programe poticaja pružatelju javnih usluga. U svakom slučaju, nadležno tijelo ima obvezu „promicati očuvanje ili razvoj učinkovitog upravljanja od strane operatera javne usluge, što može biti predmetom objektivne ocjene” (točka 7. Priloga). Time se podrazumijeva da se program naknade mora osmisliti radi osiguranja barem određenog poboljšanja učinkovitosti tijekom vremena.

Unatoč tome, poticaji za poboljšanje učinkovitosti trebali bi biti razmjerni i ostati unutar razumne razine uzimajući u obzir poteškoće u postizanju ciljeva učinkovitosti. Ovo se, primjerice, može osigurati uravnoteženim dijeljenjem svih nagrada povezanih s poboljšanjem učinkovitosti između operatera, javnih tijela i/ili korisnika. U svakom slučaju, mora se uvesti sustav kako bi se osiguralo da prijevozniku ne bude dopušteno zadržati neravnomjerno raspoređene potpore za učinkovitost. K tome, potrebno je ugovorom o javnim uslugama u potpunosti i precizno odrediti parametre programa poticaja.

Međutim, poticajima za učinkovitije pružanje javnih usluga ne bi se trebalo spriječiti pružanje visokokvalitetnih usluga. U kontekstu Uredbe (EZ) br. 1370/2007 učinkovitost se mora shvatiti kao odnos između kvalitete ili razine javnih usluga i financijskih sredstava koja se koriste za pružanje tih usluga. Prema tome, poticaji za poboljšanje učinkovitosti trebali bi se usmjeriti na smanjivanje troškova i/ili povećanje kvalitete ili razine usluge.

2.4.6. Članak 6. stavak 1. Okolnosti u kojima će Komisija istražiti je li program naknada u skladu s Uredbom (EZ) br. 1370/2007

Naknada za javnu uslugu isplaćena u skladu s Uredbom (EZ) br. 1370/2007 izuzima se iz obveze prijave državne potpore prije njezine provedbe kako je utvrđeno člankom 108. stavkom 3. UFEU-a. Unatoč tome, od Komisije se može zatražiti ocjenjivanje programa naknada radi postizanja pravne sigurnosti ako država članica nije sigurna je li sustav u skladu s Uredbom. Komisija može program naknada ocijeniti i na temelju prigovora ili provedbe istrage *ex officio* ako se uvjeri u postojanje dokaza koji ukazuju na neusklađenost tog programa s pravilima Uredbe o naknadama.

2.4.7. Članak 6. stavak 1. Razlike između *ex ante* i *ex post* istraga Komisije u području programa naknada

Osnovna razlika između *ex ante* i *ex post* istraga Komisije u području programa naknada odnosi se na vrijeme u kojem Komisija ocjenjuje program, a ne na metodu analize prekomjerne naknade.

Pri ocjenjivanju da li sustav naknada sprječava prekomjernu naknadu *ex ante*, primjerice u kontekstu obavijesti Komisija će, pored ostalog, ocijeniti konkretne parametre naknade. Posebno će obratiti pozornost na kategorije troškova uzete u obzir pri izračunu naknade kao i predloženu razinu razumne dobiti. Nadalje, razmotrit će se je li uveden odgovarajući mehanizam kojim bi se osiguralo da se operateru ne dopusti da zadrži prekomjernu naknadu povrh stvarnih neto troškova, razumne marže profita i nagrade za poboljšanje učinkovitosti određene ugovorom u slučaju kada su prihodi od pružanja javnih usluga veći od očekivanih tijekom trajanja ugovora o javnim uslugama.

U načelu, ugovorom o javnim uslugama moraju se predvidjeti redovite provjere tijekom trajanja ugovora kako bi se u ranoj fazi uočio i izbjegao razvoj situacija u kojima bi očito moglo doći do isplate prekomjerne naknade, a posebno u slučaju dugoročnih ugovora. Nadležna tijela imaju obvezu provjeriti usklađenost s uvjetima ugovora o javnim uslugama tijekom trajanja ugovora. Moguće je osmisliti računalne alate kojima bi se doprinijelo provođenju provjera standardiziranim postupkom. Prekomjerna naknada mora se ocijeniti posebno za svaki ugovor o javnim uslugama radi izbjegavanja prekomjerne dobiti za pojedinačne javne usluge koja se raspoređuje na nekoliko ugovora.

U slučaju *ex post* istrage, budući da su programi naknade već uvedeni, na temelju stvarnih financijskih prihoda i podataka o troškovima moguće je ocijeniti da li primljena naknada prelazi neto financijski učinak javne usluge kako je određeno Prilogom Uredbi (EZ) br. 1370/2007. Metoda se ne mijenja: naknada ne bi trebala prelaziti iznos naknade na koji prijevoznik ima pravo u skladu s parametrima unaprijed utvrđenim ugovorom, čak i u slučaju da iznos nije dostatan za pokrivanje stvarnih neto troškova.

2.4.8. Članak 1. stavak 1. i članak 6. stavak 1. Osiguravanje da nadležna tijela plate operateru „odgovarajuću” naknadu za ispunjavanje obveza obavljanja javnih usluga

U skladu s člankom 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 „svrha ove Uredbe je određivanje kako, u skladu s pravilima zakonodavstva [Unije], nadležna tijela mogu djelovati u području javnog prijevoza putnika da bi zajamčila pružanje usluga od općeg interesa koje su, između ostalog, brojnije, sigurnije, kvalitetnije ili pružene uz niži trošak od onih koje bi samo tržište moglo ponuditi. S tim ciljem ova Uredba utvrđuje uvjete po kojima nadležna tijela, prilikom određivanja obveza obavljanja javnih usluga ili njihovog ugovaranja, operaterima javnih usluga nadoknađuju nastale troškove i/ili dodjeljuju isključiva prava u zamjenu za ispunjavanje obveza obavljanja javnih usluga”. Također, u skladu s točkom 7. Priloga Uredbi (EZ) br. 1370/2007 „načinom naknade mora se promicati očuvanje ili razvoj [...] pružanja usluga prijevoza putnika po zadovoljavajuće visokim standardima”.

To znači da ne samo da je cilj pravila Uredbe (EZ) br. 1370/2007 sprječavanje moguće prekomjerne naknade za obveze obavljanja javnih usluga, već osigurati da je ponuda javnih usluga određenih ugovorom o javnim uslugama financijski održiva radi dosezanja i očuvanja visoke razine kvalitete usluga. Stoga je potrebno dati odgovarajuću naknadu za obvezu obavljanja javnih usluga kako vlastita sredstva operatera dugoročno ne bi bila ugrožena na temelju ugovora o javnim uslugama sprječavajući učinkovito ispunjavanje obveza na temelju ugovora i očuvanje usluga prijevoza putnika visokog standarda iz točke 7. Priloga Uredbi (EZ) br. 1370/2007.

U svakom slučaju, ako nadležno tijelo ne isplati odgovarajuću naknadu, riskira smanjenje broja ponuda kao odgovor na konkurentni postupak nadmetanja radi sklapanja ugovora o javnim uslugama, stvarajući ozbiljne financijske poteškoće operateru u slučaju izravnog sklapanja ugovora o javnim uslugama i/ili smanjujući ukupnu razinu i kvalitetu javnih usluga koje se pružaju tijekom trajanja ugovora.

2.5. Objavljivanje i transparentnost

Interpretativne smjernice iz ovog poglavlja obuhvaćaju obvezu da nadležna tijela objave godišnja izvješća o ugovorima o javnim uslugama u njihovoj odgovornosti kao i obvezu da osiguraju transparentnost u pogledu sklapanja ugovora o javnim uslugama prije i nakon postupka sklapanja ugovora.

2.5.1. Članak 7. stavak 1. Obveze na temelju kojih nadležna tijela moraju objaviti godišnja izvješća o ugovorima o javnim uslugama u njihovoj odgovornosti

Člankom 7. stavkom 1. zahtijeva se od svakog nadležnog tijela da jednom godišnje objavi skupno izvješće o obvezama obavljanja javnih usluga za koje je ono odgovorno, o odabranim operaterima javnih usluga, plaćenim naknadama i isključivim pravima koja su uz naknadu dodijeljena tim operaterima javnih usluga. Ovo izvješće razlučuje autobusni od željezničkog prijevoza, omogućuje obavljanje, kvalitetu i financiranje mreže javnog prijevoza koja će se nadzirati i ocjenjivati i, ako je prikladno, pruža podatke o prirodi i opsegu svih dodijeljenih isključivih prava.

Komisija pojam „skupno izvješće” shvaća na način da bi nadležno tijelo trebalo objaviti sveobuhvatno izvješće o svim sklopljenim ugovorima o javnim uslugama, a istovremeno je ugovore potrebno prepoznati i u pojedinačnom smislu. Stoga, pored ukupnih vrijednosti, dane informacije trebale bi se odnositi na svaki ugovor osiguravajući zaštitu zakonitih komercijalnih interesa predmetnih operatera.

Operateri javnog prijevoza moraju nadležnom tijelu dostaviti sve informacije i podatke radi omogućavanja nadležnom tijelu da poštuje svoje obveze objavljivanja.

Radi ostvarenja cilja te odredbe, a to je omogućavanje nadzora i ocjenjivanja mreže javnog prijevoza na suvisli način omogućavajući usporedbu s ostalim mrežama javnog prijevoza u transparentnom, strukturiranom okviru, Komisija potiče države članice i njihova tijela da dobrovoljno osiguraju jednostavni pristup ovim informacijama i dopuste provođenje korisnih usporedbi. To, primjerice, znači da se informacija objavi na središnjoj mrežnoj stranici kao što je ona od zajednice nadležnih tijela ili stranici ministarstva prometa. Potrebno je pripremiti informacije i podatke na metodološki dosljedni način i prezentirati u standardnim mjernim jedinicama.

2.5.2. Članak 7. stavci 2. i 3. *Mogućnosti nadležnih tijela da ispunjavaju obveze objavljivanja u pogledu ugovora o javnim uslugama u skladu s člankom 7. stavcima 2. i 3.*

Nadležna tijela imaju određene obveze na temelju članka 7. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 objaviti o namjeri (i dovršetku) sklapanja ugovora o javnim uslugama u *Službenom listu Europske unije*.

U članku 7. stavku 2. navodi se da najmanje jednu godinu prije objave poziva na dostavu ponuda ili jednu godinu prije izravnog sklapanja ugovora o javnim uslugama nadležno tijelo objavljuje određene informacije o predviđenom ugovoru u *Službenom listu Europske unije*.

U članku 7. stavku 3. navodi se da u roku jedne godine od izravnog sklapanja ugovora o javnim uslugama željezničkog prijevoza nadležna tijela objavljuju određene informacije o sklopljenom ugovoru.

Službe Komisije osmislile su obrasce i postupke kako bi nadležna tijela mogla biti u skladu s ovim zahtjevima u pogledu objavljivanja. Mogućnošću ponovne upotrebe podataka, obrasci i postupci objavljivanja trebali bi omogućiti nadležnim tijelima, ako ona to žele, da ostvare sinergiju objavljivanjem javnog natječaja za usluge u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007.

Obrasci su osmišljeni kako bi udovoljili sljedećim zahtjevima:

- omogućavanje tijelima jednostavnog pristupa mrežnim aplikacijama, kretanje kroz mrežnu aplikaciju te razumljivost i jasnost;
- jasno razlikovanje zahtjeva u pogledu objavljivanja na temelju Uredbe (EZ) br. 1370/2007 od zahtjeva u pogledu objavljivanja na temelju direktiva 2014/23/EU, 2014/24/EU i 2014/25/EU;
- zahtijevanje određene razine detaljnosti informacija koju se ne poima kao opterećujuću te tako može biti prihvatljiva tijelima;
- prikladnost za stvaranje korisne statistike o postupku sklapanja ugovora o javnim uslugama i, prema tome, o učinkovitoj provedbi Uredbe (EZ) br. 1370/2007.

Tijekom 2013., Ured za publikacije omogućio je online postupak objavljivanja na „eNotices” ⁽¹⁾. Postupak se temelji na standardnim obrascima za objavljivanje u *Službenom listu Europske unije*, u skladu s člankom 7. stavcima 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007. Objava informacija o izravno sklopljenim ugovorima o javnim uslugama za željeznički prijevoz u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 7. stavkom 3. provodi se dobrovoljno.

⁽¹⁾ <http://simap.europa.eu/enotices/choiceLanguage.do>

2.5.3. Članak 7. stavak 4. Pravo dionika da zatraže informacije o ugovorima o javnim uslugama koji će se izravno sklopiti prije stvarnog datuma sklapanja ugovora

Člankom 7. stavkom 4. predviđa se da, ako to dionik zatraži, nadležno tijelo treba proslijediti razloge svoje odluke o izravnom sklapanju ugovora o javnim uslugama. U uvodnoj izjavi 30. navodi se da bi „izravno sklopljeni ugovori o javnim uslugama trebali biti transparentniji”. Potrebno je ovo tumačiti u spoju s uvodnom izjavom 29. koja navodi nužnost objavljivanja namjere sklapanja ugovora i omogućavanja djelovanja budućim operaterima javnih usluga. Najmanje godinu dana unaprijed nadležno tijelo mora odlučiti o svojoj namjeri izravnog sklapanja ugovora budući da se informacija mora objaviti u *Službenom listu Europske unije* (članak 7. stavak 2., a posebno točka (b)). Prema tome, dionici imaju mogućnost sročiti pitanja bitno ranije nego što se ugovor sklopi, a to će biti najranije godinu dana poslije. Potrebno je pružiti informacije tražene u skladu s člankom 7. stavkom 4. bez nepotrebnog odlaganja radi omogućavanja učinkovite pravne zaštite.

Učiniti ugovore transparentnijima je, po definiciji, povezano i s postupkom sklapanja ugovora. Veća transparentnost tražena uvodnom izjavom 30. podrazumijeva, stoga, ne samo transparentnost nakon sklapanja ugovora, već se odnosi i na postupak prije stvarnog sklapanja ugovora s predmetnim operaterom javnog prijevoza.

2.6. Prijelazna uređenja

Ovim se poglavljem propisuju interpretativne smjernice za neke aspekte odredbi o prijelaznim uređenjima u pogledu ugovora koji su sklopljeni prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 1370/2007 te onih koji su sklopljeni tijekom prijelaznog razdoblja od 2009. do prosinca 2019.

2.6.1. Članak 8. stavak 2. Područje primjene prijelaznog razdoblja od 10 godina počevši od 3. prosinca 2009.

U članku 8. stavku 2. navodi se da, ne dovodeći u pitanje stavak 3. „sklapanje ugovora o javnim uslugama željeznicom ili cestom treba biti u skladu sa člankom 5. od 3. prosinca 2019.”. Tijekom ovog prijelaznog razdoblja države članice trebaju poduzeti mjere postupnog usklađivanja s člankom 5. da bi se izbjegli ozbiljni strukturni problemi, posebno oni vezani uz prijevozne kapacitete.

Članak 8. stavak 2. u potpunosti se poziva na članak 5. Međutim, Komisija, u ovom kontekstu, smatra odgovarajućim isključivo članak 5. stavak 3. u vezi s obvezom primjene otvorenih, transparentnih, nediskriminativnih i pravednih postupaka pri dodjeljivanju ugovora o javnim uslugama. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 31., cilj prijelaznih odredbi je omogućavanje nadležnim tijelima i operaterima javnih usluga dovoljno vremena za prilagodbu odredbama Uredbe (EZ) br. 1370/2007. Obveza postupnog usklađivanja s člankom 5. koja je nametnuta državama članicama razumna je isključivo kada se odnosi na obvezu primjene otvorenih, transparentnih, nediskriminativnih i pravednih postupaka pri dodjeljivanju ugovora o javnim uslugama. Nema smisla da države članice „postupno” primjenjuju pojam unutarnjeg operatera ili iznimke određene člankom 5. stavcima 4., 5. i 6. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 jer se njima uvode blaže odredbe u usporedbi s općim načelima Ugovora i odgovarajućom sudsom praksom. Također se ne čini razumnim reći da je zakonodavac htio odgoditi potpunu primjenu članka 5. stavka 7. u pogledu postupovnih jamstava i sudske revizije do 3. prosinca 2019.

2.6.2. Članak 8. stavak 2. Obveze država članica tijekom prijelaznog razdoblja do 2. prosinca 2019.

U članku 8. stavku 2. navodi se da u roku od šest mjeseci nakon prve polovine prijelaznog razdoblja (do 3. svibnja 2015.) „države članice Komisiji dostavljaju izvješće o napretku s naglaskom na provedbi postupnog sklapanja ugovora o javnim uslugama u skladu s člankom 5”. Ovime se jasno ukazuje da države članice ne mogu čekati do 2. prosinca 2019. kako bi počele s usklađivanjem s općim pravilom o omogućavanju konkurentnih postupaka nadmetanja za ugovore o javnim uslugama otvorene svim operaterima na pravednoj, transparentnoj i nediskriminativnoj osnovi. Države članice trebale bi poduzeti odgovarajuće mjere postupnog usklađivanja s tim zahtjevom kako bi izbjegle situaciju u kojoj dostupni prijevozni kapaciteti na tržištu javnog prijevoza ne dopuštaju prijevoznicima da uspješno odgovore na sve konkurentne postupke nadmetanja koji bi se pokrenuli na završetku prijelaznog razdoblja.

2.6.3. Članak 8. stavak 3. Značenje „ograničenog trajanja usporedivog s trajanjima određenima u članku 4.”

U članku 8. stavku 3. točki (d) navodi se da ugovori o javnim uslugama sklopljeni „poslije 26. srpnja 2000. godine i prije 3. prosinca 2009. na temelju postupka različitog od pravednog konkurentnog postupka nadmetanja [...] mogu se nastaviti do svoga isteka, uz uvjet da su ograničenog trajanja usporedivog s trajanjima određenima u članku 4.”

Komisija smatra da bi značenje izraza „usporedivog s trajanjima određenima u članku 4.” trebalo tumačiti restriktivno kako bi se osiguralo da države članice nastoje postići ciljeve Uredbe od njezina stupanja na snagu 3. prosinca 2009. Stoga, Komisija zauzima stajalište prema kojemu je razborito uzeti u obzir da bi trajanje ugovora o javnim uslugama trebalo biti slično onima navedenim u članku 4.

Poziv na podnošenje primjedbi na nacrt Uredbe Komisije o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore u sektoru ribarstva i akvakulture

(2014/C 92/02)

Zainteresirane strane svoje primjedbe mogu podnijeti u roku od mjesec dana od objave ovog nacrta Uredbe na sljedeću adresu:

European Commission
Directorate-General for Maritime Affairs and Fisheries
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Adresa e-pošte: mare-aidesdetat@ec.europa.eu

Tekst je dostupan i na sljedećem web-mjestu:

http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/de-minimis-regulation-second-draft/index_en.htm

NACRT UREDBA KOMISIJE (EU) br. .../...

od 28. ožujka 2014.

o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore u sektoru ribarstva i akvakulture

(2014/C 92/03)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 108. stavak 4.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 994/98 od 7. svibnja 1998. o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na određene kategorije horizontalnih državnih potpora ⁽¹⁾,

nakon objave nacrta ove Uredbe ⁽²⁾,

nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom za državne potpore,

budući da:

- (1) Državno financiranje koje ispunjuje kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora čini državnu potporu te se na temelju članka 108. stavka 3. Ugovora mora prijaviti Komisiji. Međutim, u skladu s člankom 109. Ugovora, Vijeće može odrediti kategorije potpora koje se izuzimaju od te obveze prijave. U skladu s člankom 108. stavkom 4. Ugovora, Komisija može donijeti uredbe koje se odnose na te kategorije državnih potpora. Na temelju Uredbe (EZ) br. 994/98, Vijeće je u skladu s člankom 109. Ugovora odlučilo da *de minimis* potpore mogu činiti takvu kategoriju. Na temelju toga smatra se da *de minimis* potpore dodijeljene jednom poduzetniku u određenom razdoblju koje ne premašuju određen utvrđeni iznos ne ispunjuju sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te stoga ne podliježu postupku prijave.

- (2) Komisija je u brojnim odlukama pojasnila pojam potpore u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora. Komisija je izložila i svoju politiku koja se odnosi na gornju granicu za *de minimis* potpore ispod koje se može smatrati da se članak 107. stavak 1. Ugovora ne primjenjuje, prvotno u svojoj obavijesti o *de minimis* pravilu za državne potpore ⁽³⁾, a zatim u uredbama Komisije (EZ) br. 69/2001 ⁽⁴⁾ i (EZ) br. 1998/2006 ⁽⁵⁾. S obzirom na posebna pravila koja se primjenjuju u sektoru ribarstva i akvakulture i zbog rizika da bi čak i neznatni iznosi potpora mogli ispunjavati kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora, sektor ribarstva i akvakulture isključen je iz područja primjene tih uredaba. Komisija je već donijela niz uredaba koje obuhvaćaju pravila o *de minimis* potporama koje se dodjeljuju u sektoru ribarstva i akvakulture, a posljednja od njih bila je Uredba (EZ) br. 875/2007 ⁽⁶⁾. Na temelju te Uredbe smatralo se da ukupan iznos *de minimis* potpore dodijeljene jednom poduzetniku koji djeluje u sektoru ribarstva ispunjuje sve kriterije iz članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u ako ne premašuje

⁽¹⁾ SL L 142, 14.5.1998., str. 1.

⁽²⁾ SL C 92, 29.3.2014., str. 22.

⁽³⁾ Obavijest Komisije o *de minimis* pravilu za državne potpore (SL C 68, 6.3.1996., str. 9.).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 69/2001 od 12. siječnja 2001. o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na *de minimis* potpore (SL L 10, 13.1.2001., str. 30.).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1998/2006 od 15. prosinca 2006. o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na *de minimis* potpore (SL L 379, 28.12.2006., str. 5.).

⁽⁶⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 875/2007 od 24. srpnja 2007. o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na potpore male vrijednosti u sektoru ribarstva koja izmjenjuje Uredbu (EZ) br. 1860/2004 (SL L 193, 25.7.2007., str. 6.).

30 000 EUR po korisniku u bilo kojem razdoblju od tri fiskalne godine i ako je niži od kumulativnog iznosa utvrđenog za svaku državu članicu koji predstavlja 2,5 % godišnje vrijednosti proizvodnje u sektoru ribarstva. Uzimajući u obzir iskustvo stečeno u primjeni Uredbe (EZ) br. 875/2007, primjereno je preispitati neke od uvjeta utvrđenih tom Uredbom i zamijeniti je.

- (3) Primjereno je zadržati gornju granicu od 30 000 EUR za iznos *de minimis* potpore koju može primiti jedan poduzetnik po državi članici tijekom bilo kojeg trogodišnjeg razdoblja. Ta je granica i dalje nužna kako bi se osiguralo da se za sve mjere obuhvaćene tom Uredbom može smatrati da ne utječu na trgovinu među državama članicama ili da se njima ne narušava tržišno natjecanje odnosno prijeti njegovim narušavanjem ako je ukupan iznos takve potpore dodijeljen svim poduzetnicima u sektoru ribarstva i akvakulture u razdoblju od tri godine niži od kumulativnog iznosa utvrđenog za svaku državu članicu koji predstavlja 2,5 % godišnje vrijednosti proizvodnje u ribarstvu, tj. aktivnosti uloga, prerade i akvakulture (nacionalna gornja vrijednost).
- (4) Za potrebe pravila o tržišnom natjecanju utvrđenih u Ugovoru poduzetnik je svaki subjekt koji se bavi gospodarskom djelatnošću bez obzira na njegov pravni status ili način financiranja ⁽¹⁾. Sud Europske unije odlučio je da se svi subjekti koje kontrolira (na pravnoj ili *de facto* osnovi) isti subjekt trebaju smatrati jednim poduzetnikom ⁽²⁾. Radi pravne sigurnosti i smanjenja administrativnog opterećenja u ovoj Uredbi treba navesti iscrpan popis jasnih kriterija za utvrđivanje slučajeva kada se dva ili više poduzeća u jednoj državi članici moraju smatrati jednim poduzetnikom. Komisija je iz utvrđenih kriterija za definiranje „povezanih poduzeća” u definiciji malih i srednjih poduzeća (MSP) u Preporuci Komisije 2003/361/EZ ⁽³⁾ i Prilogu I. Uredbi Komisije (EZ) br. 800/2008 ⁽⁴⁾ odabrala one koji su prikladni za potrebe ove Uredbe. Tijela javne vlasti već su upoznata s tim kriterijima te se oni, s obzirom na područje primjene ove Uredbe, trebaju primjenjivati i na velike poduzetnike i na mala i srednja poduzeća (MSP). Tim se kriterijima treba osigurati da se za primjenu *de minimis* pravila skupina povezanih poduzeća smatra jednim poduzetnikom, ali da se poduzeća koja nemaju nikakve međusobne odnose osim što su izravno povezana s istim javnim tijelom ili tijelima ne smatraju povezanim. Tako se uzima u obzir posebno stanje poduzeća koja nadzire isto javno tijelo ili tijela, a koja mogu imati nezavisno pravo odlučivanja.

(1) Predmet C-222/04 *Ministero dell'Economia e delle Finanze protiv Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.* [2006] I-289.

(2) Predmet C-382/99 *Nizozemska protiv Komisije* [2002] ECR I-5163.

(3) Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).

(4) Uredba Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članaka 87. i 88. Ugovora (SL L 214, 9.8.2008., str. 3.).

- (5) Uzimajući u obzir područje primjene zajedničke ribarstvene politike i definiciju sektora ribarstva i akvakulture utvrđenu člankom 5. točkom (d) Uredbe 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾, ova se Uredba ne bi trebala primjenjivati na poduzetnike koji obavljaju djelatnosti proizvodnje, prerade i stavljanja na tržište proizvoda ribarstva i akvakulture.
- (6) Uzimajući u obzir ciljeve zajedničke ribarstvene politike, potpore koje služe povećanju ribolovnog kapaciteta plovila ili njihove sposobnosti za pronalaženje ribe, potpore koje se dodjeljuju za gradnju novih ribarskih plovila ili kupnju ribarskih plovila ili bilo koju drugu potporu za djelatnost koja je neprihvatljiva u smislu članka 13. Uredbe (EU) br. ... Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ ne bi trebale biti obuhvaćene ovom Uredbom.
- (7) Sud Europske unije utvrdio je da, nakon što Unija pravno uredi uspostavu zajedničke organizacije tržišta u određenom sektoru poljoprivrede, države članice imaju obvezu ne provoditi nikakve mjere kojima bi se mogla narušiti takva organizacija ili stvoriti izuzeci od nje ⁽⁷⁾. To se načelo primjenjuje i na sektor ribarstva i akvakulture. Iz tog se razloga ova Uredba ne bi trebala primjenjivati na potpore čiji je iznos utvrđen na temelju cijene ili količine kupljenih proizvoda ili proizvoda stavljenih na tržište. Ona se ne bi smjela primjenjivati ni na potpore koje su povezane s obvezom dijeljenja potpore s primarnim proizvođačima.
- (8) Ova se Uredba ne bi trebala primjenjivati na potpore za izvoz ili potpore koje su uvjetovane uporabom domaćih proizvoda umjesto uvoznih. Ona se posebno ne bi trebala primjenjivati na potpore kojima se financira osnivanje i djelovanje distribucijske mreže u drugim državama članicama i trećim zemljama. Potpore za troškove sudjelovanja na sajmovima, odnosno troškove izrade studija ili savjetodavnih usluga potrebnih za uvođenje novog ili postojećeg proizvoda na novo tržište u drugoj državi članici ili trećoj zemlji obično ne čine izvoznu potporu.
- (9) Ako poduzetnik koji djeluje u sektoru ribarstva i akvakulture djeluje i u jednom ili više sektora ili djelatnosti

(5) Uredba (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture, izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1184/2006 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 104/2000 (SL L 354, 28.12.2013., str. 1.).

(6) Uredba EU br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća od ... 2014. o Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo [i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006, Uredbe Vijeća (EZ) br. 861/2006 i Uredbe Vijeća br. .../2011 o integriranoj pomorskoj politici] (SL L ...).

(7) Predmet C-456/00 *Francuska protiv Komisije* [2002] ECR I-11949.

obuhvaćenih Uredbom (EU) br. 1407/2013 ⁽¹⁾, odredbe te Uredbe trebale bi se primjenjivati na potporu koja se dodjeljuje u vezi s tim drugim sektorima ili djelatnostima, uz uvjet da predmetna država članica na primjeren način, primjerice razdvajanjem djelatnosti ili troškova, osigura da djelatnost u sektoru ribarstva i akvakulture ne ostvaruje korist od *de minimis* potpora koje se dodjeljuju u skladu s tom Uredbom.

- (10) Ako poduzetnik djeluje ili obavlja djelatnosti u sektoru ribarstva i akvakulture, kao i u sektoru primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda, odredbe ove Uredbe primjenjuju se na potpore koje se dodjeljuju u vezi s prvim sektorom ili djelatnostima, uz uvjet da predmetna država članica na primjeren način, primjerice razdvajanjem djelatnosti ili troškova, osigura da primarna proizvodnja poljoprivrednih proizvoda ne ostvaruje korist od *de minimis* potpora koje se dodjeljuju u skladu s ovom Uredbom.
- (11) Ovom Uredbom treba utvrditi pravila kojima će se onemogućiti zaobilaženje najviših iznosa potpora utvrđenih u posebnim uredbama ili odlukama Komisije. Ona bi trebala sadržavati i jasna pravila o kumulaciji koja se mogu jednostavno primjenjivati.
- (12) Trogodišnje razdoblje koje se uzima u obzir za potrebe ove Uredbe potrebno je ocjenjivati na pomičnoj osnovi tako da se pri svakoj dodjeli *de minimis* potpore uzme u obzir ukupan iznos *de minimis* potpora dodijeljenih u predmetnoj fiskalnoj godini te tijekom prethodne dvije fiskalne godine.
- (13) Ovom se Uredbom ne isključuje mogućnost da se mjera ne smatra državnim potporom u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora iz razloga različitih od onih koji su utvrđeni u ovoj Uredbi, primjerice zato što je mjera u skladu s načelom subjekta u tržišnom gospodarstvu ili zato što mjera ne uključuje prijenos državnih sredstava. Točnije, sredstva koja dodjeljuje Unija i kojima centralizirano upravlja Komisija, a koja nisu izravno ili neizravno pod nadzorom države članice ne čine državnu potporu i ne treba ih uzimati u obzir pri utvrđivanju poštuje li se odgovarajuća gornja granica ili vrijednost.
- (14) U svrhu transparentnosti, jednakog tretmana i učinkovitog nadzora, ova bi se Uredba trebala primjenjivati samo na *de minimis* potpore za koje je moguće prethodno točno izračunati bruto novčanu protuvrijednost bez potrebe za procjenom rizika („transparentne potpore“). Takav precizan izračun može se primjerice izvršiti za bespovratna sredstva, subvencije kamata, ograničene porezne olakšice ili druge instrumente u okviru kojih je određena gornja vrijednost kojom se osigurava da se ne premaši primjenjiva gornja granica. Određivanje gornje vrijednosti znači da sve dok točan iznos potpore nije poznat ili još nije poznat, država članica mora pretpo-

staviti da je on jednak gornjoj vrijednosti kako bi se osiguralo da nekoliko mjera potpore zajedno ne prelazi gornju granicu utvrđenu u ovoj Uredbi i primjenjivati pravila o kumulaciji.

- (15) U svrhu transparentnosti, jednakog tretmana i pravilne primjene gornje granice za *de minimis* potpore, sve bi države članice trebale primjenjivati isti način izračuna. Radi lakšeg izračuna iznose potpora koji nisu u obliku novčane potpore potrebno je pretvoriti u njihovu bruto novčanu protuvrijednost. Pri izračunavanju bruto novčane protuvrijednosti transparentnih oblika potpora koji nemaju oblik bespovratnih sredstava i potpora koje se isplaćuju u više obroka potrebno je primijeniti tržišne kamatne stope koje vrijede u trenutku dodjela takvih potpora. S ciljem jedinstvene, transparentne i jednostavne primjene pravila o državnim potporama, tržišne stope primjenjive za potrebe ove Uredbe trebaju biti referentne stope kako su određene u Komunikaciji Komisije o reviziji metode za utvrđivanje referentnih kamatnih i diskontnih stopa ⁽²⁾.
- (16) Potpore sadržane u zajmovima, uključujući *de minimis* potpore za rizično financiranje u obliku zajmova, treba smatrati transparentnim *de minimis* potporama ako je bruto novčana protuvrijednost izračunana na temelju tržišnih kamatnih stopa važećih u trenutku dodjele potpore. Radi pojednostavnjenja postupka za kratkoročne zajmove male vrijednosti, ova bi Uredba trebala sadržavati jasno i lako primjenjivo pravilo kojim se uzima u obzir i iznos zajma i njegovo trajanje. Na temelju iskustva Komisije, za zajmove osigurane iznosom kojim se pokriva najmanje 50 % zajma i koji ne prelaze iznos od 150 000 EUR, a dodijeljeni su na najviše pet godina ili ne prelaze iznos od 75 000 EUR, a dodijeljeni su na najviše deset godina, može se smatrati da imaju bruto novčanu protuvrijednost koja ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore. S obzirom na teškoće povezane s određivanjem bruto novčane protuvrijednosti potpora dodijeljenih poduzetnicima koji možda neće moći otplatiti zajam, to se pravilo ne bi smjelo primjenjivati na takve poduzetnike.
- (17) Potpore sadržane u dokapitalizacijama ne bi se smjelo smatrati transparentnim *de minimis* potporama, osim ako ukupan iznos javne dokapitalizacije ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore. Potpore sadržane u mjerama rizičnog financiranja u obliku vlasničkih ili kvazivlasničkih ulaganja, kako su navedene u novim smjernicama o rizičnom financiranju ⁽³⁾, ne treba smatrati transparentnim *de minimis* potporama, osim ako se takvom mjerom pribavlja kapital koji ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore.
- (18) Potpore sadržane u jamstvima, uključujući *de minimis* potpore za rizično financiranje u obliku jamstava, treba

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1407/2013 od 18. prosinca 2013. o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore (SL L 352, 24.12.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Komunikacija Komisije o reviziji metode za utvrđivanje referentnih kamatnih i diskontnih stopa (SL C 14, 19.1.2008., str. 6.).

⁽³⁾ Smjernice Zajednice o državnim potporama u cilju promicanja ulaganja rizičnog kapitala u mala i srednja poduzeća (SL C 194, 18.8.2006., str. 2.).

smatrati transparentnima ako je bruto novčana protuvrijednost izračunana na temelju premija sigurne luke utvrđenih u obavijesti Komisije za dotičnu vrstu poduzetnika⁽¹⁾. Kako bi se pojednostavnio postupak za kratkoročna jamstva kojima se osigurava 80 % iznosa relativno malog zajma, ova Uredba treba sadržavati jasno i jednostavno primjenjivo pravilo kojim se u obzir uzima iznos temeljnog zajma i trajanje jamstva. Ta se gornja granica ne bi smjela primjenjivati na jamstva za temeljne transakcije koje ne čine zajam, primjerice jamstva za transakcije s dionicama. Ako jamstvo ne prelazi 80 % predmetnog zajma, zajamčeni iznos ne prelazi 225 000 EUR i ako jamstvo ne traje duže od pet godina, može se smatrati da jamstvo ima bruto novčanu protuvrijednost koja ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore. Isto vrijedi ako jamstvo ne prelazi 80 % predmetnog zajma, zajamčeni iznos ne prelazi 112 500 EUR i jamstvo ne traje duže od deset godina. Osim toga, države članice mogu primijeniti metode izračuna bruto novčane protuvrijednosti jamstva o kojima je Komisija obaviještena u skladu s nekom drugom Uredbom Komisije u području državnih potpora koja se primjenjivala u tom trenutku i koje Komisija smatra usklađenima s Obavijesti o jamstvima ili bilo kojom drugom obavijesti koja je zamjenjuje, uz uvjet da se prihvaćene metode izričito odnose na vrstu jamstva i vrstu transakcije o kojima je riječ u kontekstu primjene ove Uredbe. S obzirom na teškoće povezane s određivanjem bruto novčane protuvrijednosti potpora dodijeljenih poduzetnicima koji možda neće moći otplatiti zajam, to se pravilo ne bi smjelo primjenjivati na takve poduzetnike.

(19) Ako se program *de minimis* potpora provodi preko financijskih posrednika, treba osigurati da oni ne primaju nikakvu državnu potporu. To se, na primjer, može učiniti tako da se od financijskih posrednika koji se koriste državnim jamstvima zatraži plaćanje premije koja vrijedi na tržištu ili potpuno prenošenje svih pogodnosti na krajnje korisnike, ili poštovanjem, i na razini posrednika, gornje granice za *de minimis* potpore i drugih uvjeta iz ove Uredbe.

(20) Po primitku prijave države članice Komisija može ispitati doseže li mjera koja nije u obliku bespovratnih sredstava, zajma, jamstva, dokapitalizacije ili mjera rizičnog financiranja u obliku vlasničkog ili kvazivlasničkog ulaganja, bruto novčanu protuvrijednost koja ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore te može li stoga biti obuhvaćena ovom Uredbom.

(21) Komisija je dužna osigurati poštovanje pravila o državnim potporama, a u skladu s načelom suradnje utvrđenom u članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji, države članice trebale bi olakšati izvršenje tog zadatka uspostavljanjem instrumenata potrebnih kako bi se osiguralo da ukupan iznos *de minimis* potpora koje se na temelju *de minimis* pravila dodjeljuju jednom poduzetniku ne premašuje ukupnu dopuštenu gornju granicu. U tu bi svrhu pri

dodjeli *de minimis* potpore država članica trebala predmetnog poduzetnika obavijestiti o dodijeljenom iznosu *de minimis* potpore i o tome da je riječ o *de minimis* potpori, izričito se pozivajući na ovu Uredbu. Od država članica treba zatražiti da prate dodijeljenju potporu kako bi se spriječilo premašivanje primjenjivih gornjih granica i osiguralo poštovanje pravila o kumulaciji. U svrhu poštovanja te obveze, prije dodjele takve potpore predmetna država članica mora od poduzetnika dobiti izjavu o drugim *de minimis* potporama obuhvaćenima ovom Uredbom ili drugim uredbama o *de minimis* potporama, a koje je poduzetnik primio tijekom predmetne fiskalne godine i u prethodne dvije fiskalne godine. Kao alternativno rješenje državama članicama treba omogućiti da uspostave središnji registar s potpunim informacijama o dodijeljenim *de minimis* potporama i provjeravaju poštuju li se gornja granica za svaku novu dodijeljenju potporu.

(22) Prije dodjele svake nove potpore *de minimis* svaka država članica treba potvrditi da se novom potporom *de minimis* u dotičnoj državi članici neće premašiti ni gornja granica za potpore *de minimis* ni gornja vrijednost na nacionalnoj razini te da su ispunjeni ostali uvjeti iz ove Uredbe.

(23) Uzimajući u obzir iskustvo Komisije, a posebno učestalost kojom je općenito potrebno preoblikovati politiku državnih potpora, potrebno je ograničiti razdoblje primjene ove Uredbe. Ako se rok važenja ove Uredbe ne produži nakon njegova isteka, državama članicama u vezi s *de minimis* potporama iz ove Uredbe treba omogućiti razdoblje prilagodbe od šest mjeseci,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na potpore dodijeljene poduzetnicima u sektoru ribarstva i akvakulture, uz iznimku:

(a) potpora čiji je iznos određen na temelju cijene ili količine kupljenih proizvoda ili proizvoda stavljenih na tržište;

(b) potpora za djelatnosti povezane s izvozom u treće zemlje ili države članice, tj. potpora koje su izravno povezane s izvezenim količinama, s uspostavom i djelovanjem distribucijske mreže ili s drugim tekućim troškovima povezanim s izvoznom djelatnošću;

(c) potpora koje se uvjetuju uporabom domaćih proizvoda umjesto uvoznih;

(d) potpora za kupnju ribarskih plovila;

(e) potpora za modernizaciju ili zamjenu glavnog ili pomoćnog motora ribarskih plovila;

⁽¹⁾ Na primjer, Obavijest Komisije o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na državne potpore u obliku jamstva (SL C 155, 20.6.2008., str. 10.).

(f) potpora djelatnostima koje su neprihvatljive u smislu članka 13. Uredbe (EU) br. ...:

(a) potpore za djelatnosti kojima se povećava ribolovni kapacitet plovila ili za opremu kojom se povećava sposobnost plovila za pronalaženje ribe;

(b) potpore za gradnju novih ribarskih plovila ili uvoz ribarskih plovila;

(c) potpore za povlačenje ribarskih plovila iz upotrebe i privremeno ukidanje ribolovnih aktivnosti, osim ako je to posebno predviđeno tom Uredbom;

(d) potpore istraživačkom ribolovu;

(e) potpore prijenosu vlasništva nad poduzećem;

(f) potpore izravnom poribljavanju, osim ako je pravnom aktom Unije to izričito predviđeno kao mjera očuvanja ili u slučaju eksperimentalnog poribljavanja.

2. Ako poduzetnik koji djeluje u sektoru ribarstva i akvakulture djeluje i u jednom ili više sektora ili djelatnosti obuhvaćenih Uredbom (EU) br. 1407/2013, ta se Uredba primjenjuje na potpore koje se dodjeljuju u vezi s potonjim sektorima ili djelatnostima, uz uvjet da predmetna država članica na primjeren način, primjerice razdvajanjem djelatnosti ili troškova, osigura da djelatnosti u sektoru ribarstva i akvakulture ne ostvaruju korist od *de minimis* potpora koje se dodjeljuju u skladu s tom Uredbom.

3. Ako poduzetnik koji djeluje u sektoru ribarstva i akvakulture djeluje i u sektoru primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda obuhvaćenom Uredbom (EU) br. 1408/2013⁽¹⁾, ova se Uredba primjenjuje na potpore koje se dodjeljuju u vezi s prvim sektorom, uz uvjet da predmetna država članica na primjeren način, primjerice razdvajanjem djelatnosti ili troškova, osigura da primarna proizvodnja poljoprivrednih proizvoda ne ostvaruje korist od *de minimis* potpora koje se dodjeljuju u skladu s ovom Uredbom.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „poduzetnici u sektoru ribarstva i akvakulture” znači poduzetnici koji djeluju u proizvodnji, preradi i stavljanju na tržište proizvoda ribarstva i akvakulture;

(b) „proizvodi ribarstva i akvakulture” znači proizvodi koji su određeni u članku 5. točkama (a) i (b) Uredbe Vijeća (EU) br. 1379/2013;

(c) „prerada i stavljanje na tržište” znači sve djelatnosti, uključujući rukovanje, obradu, proizvodnju i distribuciju, koje se obavljaju od trenutka istovara ili ulova do faze konačnog proizvoda.

2. Za potrebe ove Uredbe izrazom „jedan poduzetnik” obuhvaćena su sva poduzeća koja su u najmanje jednom od sljedećih međusobnih odnosa:

(a) jedno poduzeće ima većinu glasačkih prava dioničara ili članova u drugom poduzeću;

(b) jedno poduzeće ima pravo imenovati ili smijeniti većinu članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela drugog poduzeća;

(c) jedno poduzeće ima pravo ostvarivati vladajući utjecaj na drugo poduzeće prema ugovoru sklopljenom s tim poduzećem ili prema odredbi statuta ili društvenog ugovora tog poduzeća;

(d) jedno poduzeće, koje je dioničar ili član u drugom poduzeću, kontrolira samo, u skladu s dogovorom s drugim dioničarima ili članovima tog poduzeća, većinu glasačkih prava dioničara ili glasačkih prava članova u tom poduzeću.

Poduzeća koja su u bilo kojem od odnosa navedenih u prvom podstavku točkama (a) do (d) preko jednog ili više drugih poduzeća također se smatraju jednim poduzetnikom.

Članak 3.

De minimis potpore

1. Ako mjere potpore ispunjuju uvjete predviđene ovom Uredbom, smatra se da ne ispunjuju sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te se stoga izuzimaju od obveze prijave iz članka 108. stavka 3. Ugovora.

2. Ukupan iznos *de minimis* potpore dodijeljene po državi članici jednom poduzetniku u sektoru ribarstva i akvakulture ne smije prelaziti 30 000 EUR u bilo kojem razdoblju od tri fiskalne godine.

3. Kumulativni iznos *de minimis* potpora dodijeljenih po državi članici poduzetnicima koji djeluju u sektoru ribarstva i akvakulture u bilo kojem razdoblju od tri fiskalne godine ne smije prelaziti nacionalnu gornju vrijednost utvrđenu u Prilogu.

4. *De minimis* potpora smatra se dodijeljenom u trenutku kada poduzetnik u skladu s odgovarajućim nacionalnim pravnim poretkom stekne zakonsko pravo na primanje potpore, neovisno o datumu isplate *de minimis* potpore poduzetniku.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1408/2013 od 18. prosinca 2013. o primjeni članaka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore (SL L 352, 24.12.2013., str. 9.).

5. Gornja granica utvrđena u stavku 2. te nacionalna gornja vrijednost predviđena stavkom 3. primjenjuju se bez obzira na oblik *de minimis* potpore ili na cilj koji se namjerava postići te neovisno o tome financira li se potpora koju dodjeljuje država članica u cijelosti ili djelomično iz sredstava koja potječu iz Unije. Razdoblje od tri fiskalne godine utvrđuje se na temelju fiskalnih godina koje poduzetnik primjenjuje u predmetnoj državi članici.

6. Za potrebe gornje granice utvrđene u stavku 2. i gornje vrijednosti na nacionalnoj razini iz stavka 3., potpore se izražavaju u obliku gotovinskih bespovratnih sredstava. Svi iznosi koji se primjenjuju bruto su iznosi, tj. iznosi prije odbitka poreza i drugih naknada. Ako se potpora ne dodjeljuje u obliku bespovratnih sredstava, iznos potpore jednak je bruto novčanoj protuvrijednosti potpore.

Potpore koje se isplaćuju u više obroka diskontiraju se na vrijednost potpore u trenutku njezine dodjele. Kamatna stopa koja se primjenjuje pri diskontiranju jest diskontna kamatna stopa koja se primjenjuje u trenutku dodjele.

7. Ako bi se dodjelom novih *de minimis* potpora premašila gornja granica iz stavka 2. ili nacionalna gornja vrijednost predviđena stavkom 3., ni jedna od tih novih potpora ne može imati koristi od ove Uredbe.

8. U slučaju spajanja ili preuzimanja, pri utvrđivanju prelazi li se primjenjiva gornja granica ili gornja vrijednost na nacionalnoj razini bilo kojom novom *de minimis* potporom dodijeljenom novom poduzetniku ili poduzetniku preuzimatelju u obzir se uzimaju sve prethodne *de minimis* potpore dodijeljene bilo kojem od poduzetnika uključenih u postupak spajanja. *De minimis* potpore koje su propisno dodijeljene prije spajanja ili preuzimanja i dalje su u skladu sa zakonom.

9. Ako se jedan poduzetnik podijeli na dva ili više zasebnih poduzetnika, *de minimis* potpora dodijeljena prije podjele dodjeljuje se poduzetniku koji je od nje ostvario korist, što je načelno poduzetnik koji je preuzeo djelatnosti za koje je korištena *de minimis* potpora. Ako takva raspodjela nije moguća, *de minimis* potpora razmjerno se dodjeljuje na temelju knjigovodstvene vrijednosti vlasničkog kapitala novih poduzetnika na datum stupanja na snagu podjele.

Članak 4.

Izračun bruto novčane protuvrijednosti

1. Ova se Uredba primjenjuje samo na potpore za koje je moguće prethodno točno izračunati bruto novčanu protuvrijednost bez potrebe za procjenom rizika („transparentne potpore”).

2. Potpore sadržane u bespovratnim sredstvima ili subvencioniranim kamatnim stopama smatraju se transparentnim *de minimis* potporama.

3. Potpore sadržane u zajmovima smatraju se transparentnim *de minimis* potporama ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) korisnik nije predmet skupnog stečajnog postupka niti ispunjuje kriterije za pokretanje skupnog stečajnog postupka na zahtjev njegovih vjerovnika u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U slučaju velikih poduzetnika, korisnik je u situaciji koja odgovara najmanje kreditnom rejtingu B- i

(b) zajam je osiguran kolateralom kojim se pokriva najmanje 50 % zajma i zajam iznosi 150 000 EUR tijekom pet godina ili 75 000 EUR tijekom deset godina. Ako je iznos zajma manji od tih iznosa i/ili je dodijeljen na razdoblje kraće od pet odnosno deset godina, bruto novčanu protuvrijednost izračunava se kao odgovarajući omjer gornje granice utvrđene člankom 3. stavkom 2. ili

(c) ukupna novčana protuvrijednost potpore izračunana je na temelju referentne stope koja se primjenjivala u trenutku dodjele.

4. Potpore sadržane u dokapitalizacijama smatraju se transparentnim *de minimis* potporama samo ako ukupan iznos javne dokapitalizacije ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore utvrđenu člankom 3. stavkom 2.

5. Potpore sadržane u mjerama rizičnog financiranja u obliku vlasničkog ili kvazivlasničkog ulaganja smatraju se transparentnim *de minimis* potporama samo ako kapital dodijeljen jednom poduzetniku ne prelazi gornju vrijednost za *de minimis* potpore utvrđenu člankom 3. stavkom 2.

6. Potpore sadržane u jamstvima smatraju se transparentnim *de minimis* potporama ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) korisnik nije predmet skupnog stečajnog postupka niti ispunjuje kriterije za pokretanje skupnog stečajnog postupka na zahtjev njegovih vjerovnika u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U slučaju velikih poduzetnika, korisnik je u situaciji koja odgovara najmanje kreditnom rejtingu B- i

(b) jamstvo ne premašuje 80 % predmetnog zajma i ili zajamčeni iznos ne premašuje 225 000 EUR, a razdoblje trajanja jamstva je pet godina ili zajamčeni iznos ne premašuje 112 500 EUR, a razdoblje trajanja jamstva je deset godina. Ako je zajamčeni iznos manji od tih iznosa i/ili je jamstvo dodijeljeno na razdoblje kraće od pet odnosno deset godina, bruto novčanu protuvrijednost tog jamstva izračunava se kao odgovarajući omjer gornje granice utvrđene člankom 3. stavkom 2. ili

(c) bruto novčana protuvrijednost izračunana je na temelju premija sigurne luke utvrđenih u obavijesti Komisije ili

(d) prije provedbe,

i. metode izračuna bruto novčane protuvrijednosti jamstva prijavljene su Komisiji u skladu s nekom drugom uredbom Komisije iz područja državnih potpora koja se primjenjivala u tom trenutku i Komisija ih smatra usklađenima s Obavijesti o jamstvima ili bilo kojom drugom obavijesti koja je zamjenjuje i

- ii. te se metode izričito odnose na vrstu jamstva i vrstu transakcije o kojima je riječ u kontekstu primjene ove Uredbe.

7. Potpore sadržane u ostalim instrumentima smatraju se transparentnim *de minimis* potporama ako je u okviru dotičnog instrumenta određena gornja vrijednost kojom se osigurava da se ne premaši primjenjiva gornja granica.

Članak 5.

Kumulacija

1. Ako poduzetnik koji djeluje u sektoru ribarstva i akvakulture djeluje i u jednom ili više sektora ili obavlja druge djelatnosti obuhvaćene Uredbom (EU) br. 1407/2013, *de minimis* potpore koje se dodjeljuju za djelatnosti u sektoru ribarstva i akvakulture u skladu s ovom Uredbom mogu se kumulirati s *de minimis* potporama dodijeljenima u vezi s tim drugim sektorima ili djelatnostima do primjenjive gornje granice iz članka 3. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1407/2013, uz uvjet da predmetna država članica na primjeren način, primjerice razdvajanjem djelatnosti ili troškova, osigura da djelatnosti u sektoru ribarstva i akvakulture ne ostvaruju korist od *de minimis* potpora koje se dodjeljuju u skladu s Uredbom (EU) br. 1407/2013.

2. Ako poduzetnik koji djeluje u sektoru ribarstva i akvakulture djeluje i u sektoru primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda, *de minimis* potpore dodijeljene u skladu s Uredbom (EU) br. 1408/2013 mogu se kumulirati s *de minimis* potporama za sektor ribarstva i akvakulture u skladu s ovom Uredbom do gornje granice utvrđene njome, uz uvjet da predmetna država članica na primjeren način, primjerice razdvajanjem djelatnosti ili troškova, osigura da primarna proizvodnja poljoprivrednih proizvoda ne ostvaruje korist od *de minimis* potpora koje se dodjeljuju u skladu s ovom Uredbom.

3. *De minimis* potpore ne kumuliraju se s državnim potporama u vezi s istim prihvatljivim troškovima ili s državnim potporama za istu mjeru rizičnog financiranja ako bi takva kumulacija prelazila primjenjivi najviši intenzitet ili iznos potpore koji je u određenim okolnostima svakog pojedinačnog slučaja utvrđen uredbom o skupnom izuzeću ili odlukom Komisije. *De minimis* potpore koje nisu dodijeljene za određene opravdane troškove ili se njima ne mogu pripisati mogu se kumulirati s drugim državnim potporama dodijeljenima u skladu s uredbom o skupnom izuzeću ili odlukom Komisije.

Članak 6.

Praćenje

1. Ako država članica poduzetniku namjerava dodijeliti *de minimis* potporu u skladu s ovom Uredbom, ona tog poduzetnika pismeno obavješćuje o predviđenom iznosu potpore izraženom u obliku bruto novčane protuvrijednosti i o tome da je riječ o *de minimis* potpori, izričito se pozivajući na ovu Uredbu te navodeći njezin naziv i podatke o objavi u *Službenom listu Europske unije*. Ako se *de minimis* potpora dodjeljuje u skladu s ovom Uredbom različitim poduzetnicima na temelju programa u skladu s kojim se tim poduzetnicima dodjeljuju različiti iznosi

pojedinačnih potpora, predmetna država članica može odlučiti tu obvezu ispuniti obavješćivanjem poduzetnika o fiksnom iznosu koji odgovara najvišem iznosu potpore koji se dodjeljuje u okviru tog programa. U tom slučaju fiksni se iznos primjenjuje kako bi se utvrdilo je li dosegnuta gornja granica iz članka 3. stavka 2. te je li premašena gornja vrijednost na nacionalnoj razini predviđena u članku 3. stavku 3. Prije dodjeljivanja potpore država članica od dotičnog poduzetnika mora dobiti izjavu, u pisanom ili elektroničkom obliku, o svakoj *de minimis* potpori na koju se primjenjuje ova Uredba ili druge uredbe o *de minimis* potporama, primljenoj tijekom prethodne dvije fiskalne godine i u tekućoj fiskalnoj godini.

2. Ako je država članica osnovala središnji registar *de minimis* potpora koji sadržava potpune informacije o svim *de minimis* potporama koje je dodijelilo bilo koje tijelo unutar te države članice, stavak 1. prestaje se primjenjivati od trenutka kada se registrom obuhvati razdoblje od tri fiskalne godine.

3. Država članica dodjeljuje nove *de minimis* potpore u skladu s ovom Uredbom tek nakon što je provjerila da se time ukupan iznos *de minimis* potpora koje su dodijeljene predmetnom poduzetniku neće povećati na razinu višu od gornje granice utvrđene u članku 3. stavku 2. i gornje vrijednosti na nacionalnoj razini predviđene u članku 3. stavku 3. te da su ispunjeni svi uvjeti iz ove Uredbe.

4. Države članice bilježe i prikupljaju sve informacije u vezi s primjenom ove Uredbe. Takva evidencija sadržava sve informacije potrebne za dokazivanje ispunjivanja uvjeta iz ove Uredbe. Zapisi o pojedinim *de minimis* potporama čuvaju se 10 fiskalnih godina od datuma kada su dodijeljene. Zapisi koje se odnose na program *de minimis* potpora čuvaju se 10 godina od datuma kada je dodijeljena posljednja pojedinačna potpora u okviru takvog programa.

5. Predmetna država članica na pisani zahtjev u roku od 20 radnih dana ili u dužem roku koji je naveden u tom zahtjevu dostavlja Komisiji sve informacije koje Komisija smatra potrebnima kako bi ocijenila jesu li ispunjeni uvjeti iz ove Uredbe, a posebno o ukupnom iznosu *de minimis* potpora koje je bilo koji poduzetnik primio na temelju ove Uredbe ili drugih uredaba o *de minimis* potporama.

Članak 7.

Prijelazne odredbe

1. Ova se Uredba primjenjuje na potpore dodijeljene prije njezina stupanja na snagu ako potpora ispunjuje sve uvjete utvrđene u ovoj Uredbi. Sve potpore koje ne ispunjuju te uvjete Komisija procjenjuje u skladu s primjenjivim okvirima, smjernicama, komunikacijama i obavijestima.

2. Za svaku pojedinačnu *de minimis* potporu koja je dodijeljena u razdoblju od 1. siječnja 2005. do 30. lipnja 2008. i ispunjuje uvjete iz Uredbe (EZ) br. 1860/2004 smatra se da ne ispunjuje sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te se stoga izuzima od obveze prijave iz članka 108. stavka 3. Ugovora.

3. Za svaku pojedinačnu *de minimis* potporu koja je dodijeljena u razdoblju od 31. srpnja 2007. do 30. lipnja 2014. i ispunjuje uvjete iz Uredbe (EZ) br. 875/2007 smatra se da ne ispunjuje sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te se stoga izuzima od obveze prijave iz članka 108. stavka 3. Ugovora.

4. Nakon isteka razdoblja važenja ove Uredbe svi programi *de minimis* potpora koji ispunjuju uvjete iz ove Uredbe ostaju obuhvaćeni ovom Uredbom narednih šest mjeseci.

Članak 8.

Stupanje na snagu i razdoblje primjene

Ova Uredba stupa na snagu

Primjenjuje se do 31. prosinca 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu, 28. ožujka 2014.

Za Komisiju

Predsjednik

[...] [...]

PRILOG

Nacionalna gornja vrijednost u skladu s člankom 3. stavkom 3.

(EUR)

Država članica	Najveći kumulativni iznos <i>de minimis</i> potpora koje se po državi članici dodjeljuju u sektoru ribarstva i akvakulture
Belgija	11 240 000
Bugarska	1 230 000
Češka	3 010 000
Danska	51 710 000
Njemačka	55 000 000
Estonija	3 810 000
Irska	20 800 000
Grčka	27 210 000
Španjolska	165 760 000
Francuska	112 290 000
Hrvatska	6 260 000
Italija	96 090 000
Cipar	1 090 000
Latvija	4 420 000
Litva	8 260 000
Luksemburg	0
Mađarska	830 000
Malta	2 500 000
Nizozemska	22 630 000
Austrija	1 420 000
Poljska	41 200 000
Portugal	29 010 000
Rumunjska	2 340 000
Slovenija	990 000
Slovačka	860 000
Finska	7 180 000
Švedska	18 580 000
Ujedinjena Kraljevina	114 660 000

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

EUROPSKA KOMISIJA

Tečajna lista eura ⁽¹⁾

28. ožujka 2014.

(2014/C 92/04)

1 euro =

Valuta			Tečaj		
USD	američki dolar	1,3759	CAD	kanadski dolar	1,5187
JPY	japanski jen	140,90	HKD	hongkonški dolar	10,6741
DKK	danska kruna	7,4657	NZD	novozelandski dolar	1,5863
GBP	funta sterlinga	0,82720	SGD	singapurski dolar	1,7345
SEK	švedska kruna	8,9312	KRW	južnokorejski von	1 470,08
CHF	švicarski franak	1,2186	ZAR	južnoafrički rand	14,5839
ISK	islandska kruna		CNY	kineski renminbi-juan	8,5474
NOK	norveška kruna	8,2455	HRK	hrvatska kuna	7,6540
BGN	bugarski lev	1,9558	IDR	indonezijska rupija	15 607,64
CZK	češka kruna	27,423	MYR	malezijski ringit	4,4891
HUF	mađarska forinta	308,89	PHP	filipinski pezo	61,574
LTL	litavski litas	3,4528	RUB	ruski rubalj	49,1646
PLN	poljski zlot	4,1739	THB	tajlandski baht	44,717
RON	rumunjski novi leu	4,4603	BRL	brazilski real	3,1220
TRY	turska lira	3,0138	MXN	meksički pezo	17,9924
AUD	australski dolar	1,4886	INR	indijska rupija	82,9736

⁽¹⁾ Izvor: referentna tečajna lista koju objavljuje ESB.

ISPRAVCI

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/05)

Na stranici 22., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37549 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)**Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi**

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	16.12.2013	
Broj potpore	SA.37549 (2013/N)	
Država članica	Njemacka	
Regija	SAARLAND	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Saarland: Förderung der Erhaltung genetischer Ressourcen in der Landwirtschaft (Erhaltung genetischer Ressourcen EGR)	
Pravna osnova	— Gesetz über die Gemeinschaftsaufgabe "Verbesserung der Agrarstruktur und des Küstenschutzes" (GAK) vom 21. Juli 1988 (BGBl. I S. 1055) in der jeweils geltenden Fassung hier: Grundsätze für die Förderung der Erhaltung genetischer Ressourcen in der Landwirtschaft; — Verwaltungsvorschrift „Förderung der Erhaltung genetischer Ressourcen in der Landwirtschaft“; — §§ 23 und 44 der Landeshaushaltsordnung (LHO) — Verwaltungsvorschrift über den Vollzug der Landeshaushaltsordnung (VV-LHO)	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Agro-okolišne obveze	
Oblik potpore	Neposredna bespovratna sredstva	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 0,02 (u milijunima) Godišnji proračun: EUR 0,02 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	100 %	
Trajanje (razdoblje)	1.1.2014 - 31.12.2014	
Gospodarski sektori	POLJOPRIVREDA, ŠUMARSTVO I RIBARSTVO	
Naziv i adresa davatelja potpore	Ministerium für Umwelt und Verbraucherschutz Keplerstraße 18, 66117 Saarbrücken	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi*(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)**(2014/C 92/06)*

Na stranici 23., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37572 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)**Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi****(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)**

Datum donošenja odluke	9.12.2013	
Broj potpore	SA.37572 (2013/N)	
Država članica	Italija	
Regija	—	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Aid for animal welfare measures (Bolzano)	
Pravna osnova	Legge provinciale 14 dicembre 1998, n. 11, e successive modifiche Articolo4, comma 1, lettera g)	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Obveze u vezi s dobrobiti životinja	
Oblik potpore	Ostalo	
Proračun	—	
Intenzitet potpore	0 %	
Trajanje (razdoblje)	1.1.2014 - 31.12.2014	
Gospodarski sektori	Svi gospodarski sektori koji imaju pravo na potporu	
Naziv i adresa davatelja potpore	Ripartizione provinciale agricoltura Via Brennero 6, 39100 Bolzano	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi*(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)*

(2014/C 92/07)

Na stranici 24., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37587 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)**Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi****(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)**

Datum donošenja odluke	16.12.2013	
Broj potpore	SA.37587 (2013/N)	
Država članica	Francuska	
Regija	—	Miješano
Naziv (i/ili ime korisnika)	Aides à la recherche et au développement dans le secteur de la viande, des produits carnés, des ovoproduits, du lait et des produits laitiers	
Pravna osnova	articles L. 621-1 et suivants du code rural et de la pêche maritime	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Istraživanje i razvoj	
Oblik potpore	Ostalo	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 9,6 (u milijunima) Godišnji proračun: EUR 1,6 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	100 %	
Trajanje (razdoblje)	do 31.12.2019	
Gospodarski sektori	POLJOPRIVREDA, ŠUMARSTVO I RIBARSTVO	
Naziv i adresa davatelja potpore	ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt 3 rue Barbet de Jouy - 75349 Paris 07 SP	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/08)

Na stranici 24., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37588 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	19.12.2013	
Broj potpore	SA.37588 (2013/N)	
Država članica	Francuska	
Regija	—	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Programmes pour l'installation et le développement des initiatives locales (PIDIL)	
Pravna osnova	— articles D. 343-34 et suivants du code rural et de la pêche maritime — articles L. 1551-1 et suivants du code général des collectivités territoriales	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Ostalo	
Oblik potpore	Neposredna bespovratna sredstva	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 12 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	%	
Trajanje (razdoblje)	1.1.2014 - 31.12.2015	
Gospodarski sektori	Svi gospodarski sektori koji imaju pravo na potporu	
Naziv i adresa davatelja potpore	ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt 3 rue Barbet de Jouy - 75349 Paris 07 SP	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/09)

Na stranici 25., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37607 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	16.12.2013	
Broj potpore	SA.37607 (2013/N)	
Država članica	Njemacka	
Regija	HESSEN	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Hessen- Beihilfen im Zusammenhang mit dem Transport und der Beseitigung von Falltieren	
Pravna osnova	§ 15 Absatz 2 des Hessischen Ausführungsgesetzes zum Tierseuchengesetz	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Bolesti životinja	
Oblik potpore	Subvencionirane usluge	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 24,5 (u milijunima) Godišnji proračun: EUR 3,5 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	100 %	
Trajanje (razdoblje)	01.01.2014 - 31.12.2020	
Gospodarski sektori	Svi gospodarski sektori koji imaju pravo na potporu	
Naziv i adresa davatelja potpore	Die Landkreise in Hessen	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/10)

Na stranici 26., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37666 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	16.12.2013	
Broj potpore	SA.37666 (2013/N)	
Država članica	Njemačka	
Regija	BAYERN	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Bayern: Bayerisches Bergbauernprogramm, Teil B - Förderung der Weide- und Alm-/Alpwirtschaft (BBP-B);	
Pravna osnova	— Richtlinien des Bayerischen Staatsministeriums für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten für die Durchführung des Bayerischen Bergbauernprogramms (BBP-B)- 2011; Teil B: Förderung der Weide- und Alm-/Alpwirtschaft — Richtlinien des Bayerischen Staatsministeriums für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten für die Durchführung des Bayerischen Bergbauernprogramms (BBP-B)- 2014; Teil B: Förderung der Weide- und Alm-/Alpwirtschaft — Art 23 und 44 der BayHO einschl. Verwaltungsvorschriften	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Ulaganje u poljoprivredna gospodarstva	
Oblik potpore	Neposredna bespovratna sredstva	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 6 (u milijunima) Godišnji proračun: EUR 2 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	%	
Trajanje (razdoblje)	01.01.2014 - 31.12.2016	
Gospodarski sektori	POLJOPRIVREDA, ŠUMARSTVO I RIBARSTVO	
Naziv i adresa davatelja potpore	Ämter für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten Südliche Landkreise Bayerns	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/11)

Na stranici 28., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37689 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	16.12.2013	
Broj potpore	SA.37689 (2013/N)	
Država članica	Njemacka	
Regija	—	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Bund: Weinfonds	
Pravna osnova	§§ 37 ff. Weingesetz Weinfonds-Verordnung	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Promidžba (AGRI)	
Oblik potpore	Subvencionirane usluge	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 72 (u milijunima) Godišnji proračun: EUR 12 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	100 %	
Trajanje (razdoblje)	01.01.2014 - 31.12.2019	
Gospodarski sektori	POLJOPRIVREDA, ŠUMARSTVO I RIBARSTVO	
Naziv i adresa davatelja potpore	Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung Deichmanns Aue 29, 53179 Bonn	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/12)

Na stranici 29., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37692 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	09.12.2013	
Broj potpore	SA.37692 (2013/N)	
Država članica	Latvija	
Regija	—	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Setting up of buffer zones	
Pravna osnova	Ministru kabineta 2010.gada 23.marta noteikumi Nr.295 "Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības lauku attīstības atbalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību vides un lauku ainavas uzlabošanai"	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Agro-okolišne obveze	
Oblik potpore	Neposredna bespovratna sredstva	
Proračun	—	
Intenzitet potpore	0 %	
Trajanje (razdoblje)	01.01.2014 - 30.12.2015	
Gospodarski sektori	POLJOPRIVREDA, ŠUMARSTVO I RIBARSTVO	
Naziv i adresa davatelja potpore	Lauku atbalsta dienests Republikas laukums 2 LV-1981	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/13)

Na stranici 31., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37739 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	18.12.2013	
Broj potpore	SA.37739 (13/N)	
Država članica	Njemacka	
Regija	THUERINGEN	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Thüringen – Förderung von Bodenschutzkalkungsmaßnahmen in Thüringen	
Pravna osnova	§ 44 ThürLHO i.V.m. Richtlinien zur Förderung von Bodenschutzkalkungsmaßnahmen im Freistaat Thüringen	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Šumarstvo	
Oblik potpore	Neposredna bespovratna sredstva	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 1,95 (u milijunima) Godišnji proračun: EUR 0,975 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	100 %	
Trajanje (razdoblje)	1.1.2014-31.12.2015	
Gospodarski sektori	POLJOPRIVREDA, ŠUMARSTVO I RIBARSTVO	
Naziv i adresa davatelja potpore	Anstalt öffentlichen Rechts "Thüringen Forst", Thüringer Forstamt Frauenwald Forsthaus Alzunah, 98711 Frauenwald	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/14)

Na stranici 32., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37802 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	16.12.2013	
Broj potpore	SA.37802 (2013/N)	
Država članica	Njemačka	
Regija	—	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Niedersachsen: Beihilfe für die Entfernung und Beseitigung von Falltieren	
Pravna osnova	Niedersächsisches Ausführungsgesetz zum Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetz (Nds. AG TierNebG); Niedersächsische Richtlinie über die Gewährung von staatlichen Beihilfen für die Entfernung und Beseitigung von Falltieren	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Bolesti životinja	
Oblik potpore	Subvencionirane usluge	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 79,5 (u milijunima) Godišnji proračun: EUR 26,5 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	100 %	
Trajanje (razdoblje)	01.01.2014 - 31.12.2016	
Gospodarski sektori	POLJOPRIVREDA, ŠUMARSTVO I RIBARSTVO	
Naziv i adresa davatelja potpore	Niedersächsische Gebietskörperschaften Niedersächsische Tierseuchenkasse - anstalt des öffentlichen Rechts- Brühlstraße 9, D-30169 Hannover	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/15)

Na stranici 33., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37803 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	16.12.2013	
Broj potpore	SA.37803 (2013/N)	
Država članica	Njemacka	
Regija	—	—
Naziv (i/ili ime korisnika)	Baden-Württemberg Zuschuss für die Tierkörperbeseitigung von gefallenen Tieren	
Pravna osnova	— Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetz vom 25.1.2004 (BGBl. I S. 82) — Gesetz zur Ausführung des Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetzes vom 14.12.2004 (GBl. S. 914)	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Bolesti životinja	
Oblik potpore	Subvencionirane usluge	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 60 (u milijunima) Godišnji proračun: EUR 10 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	100 %	
Trajanje (razdoblje)	01.01.2014 - 31.12.2019	
Gospodarski sektori	POLJOPRIVREDA, ŠUMARSTVO I RIBARSTVO	
Naziv i adresa davatelja potpore	Stadt- und Landkreise	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Službeni list Europske unije C 50 od 21. veljače 2014.)

(2014/C 92/16)

Na stranici 34., tekst koji se odnosi na državnu potporu br. SA.37822 briše se i zamjenjuje sljedećim:

„Odobrenje državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi

(Tekst značajan za EGP, osim za proizvode na koje se odnosi Prilog I. Ugovora)

Datum donošenja odluke	18.12.2013	
Broj potpore	SA.37822 (2013/N)	
Država članica	Njemačka	
Regija	RHEINLAND-PFALZ	Miješano
Naziv (i/ili ime korisnika)	Rheinland-Pfalz; „Beihilfe zu den Kosten der Entfernung und Beseitigung gefallener Tiere, für die Beiträge zur Tierseuchenkasse gezahlt werden“	
Pravna osnova	Landesgesetz zur Ausführung des Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetzes (AGTierNebG) von 2010	
Vrsta mjere	Program	—
Cilj	Bolesti životinja	
Oblik potpore	Subvencionirane usluge	
Proračun	Ukupni proračun: EUR 30 (u milijunima) Godišnji proračun: EUR 5 (u milijunima)	
Intenzitet potpore	100 %	
Trajanje (razdoblje)	do 31.12.2019	
Gospodarski sektori	Uzgoj stoke, peradi i ostalih životinja	
Naziv i adresa davatelja potpore	Ministerium für Umwelt, Landwirtschaft, Ernährung, Weinbau und Forsten Kaiser-Friedrich-Straße 1	
Ostale informacije	—	

Izvorni tekst(ovi) odluke iz kojeg/kojih su uklonjene sve povjerljive informacije nalazi se na sljedećoj internetskoj stranici:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

2014/C 92/15	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	42
2014/C 92/16	Ispravak odobrenja državne potpore u skladu s člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) – Slučajevi u kojima Komisija nema primjedbi (SL C 50 od 21.2.2014.)	43

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR